

UBL: BKN00G 361

361

Den Openhartigen

M I N N A A R.

Boere Kernis Lied.

Stem: Sloop Schaar en Mesje.

MU. DER NED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN.

W Ater mag myn Dyer blyven? Hier zit ik
vast en wagt; Wat mag hy mi bedryven;
My liebe Jan tree zagt / Daer komt hy aen
stappen / Met yf en met ziel / Hy dyft op zyn
lappen / Als 't Schip op zyn Kiel; Hei dat 's een
zwier! Want dat is de lust / Van 't kermis - Bier.
My liebe zoete Maasje / Hoe komje al gereed;
Wel ja vrag dat een raasje / Eer datje 't weer ver-
geet / Wat staeye te treuren / Of denjer te leen? Wat
hebye al kuren / Of wijsen niet heen? Spreekt maer
een woord! Ja ik zoete Maasje / Al wane woord.
Wel waer na zott men wagen? De Kzaemien
staen al lang / Ik heb u in myn gedagten!
Sie daer maet dat 's een gang / Get Meisje myn
maetje / Ik hebjezo lief! 'k Verlang na een graetje
Jou Neusdoek is schief / Nou is hy r'gt /
Get Jan wat benje: Een wonderlyk kragt.
Nou zeg eens wat we zullen / En Meisje ze z'gt
het my / Sie dat is een Bakhuis / daer g'rs op
de leer / Het laepht wel een Kalkhuis / Ik zegje
niet meer; Hier is goe kans / Om te gae. hphen
De Hoode-dans.
Siet daer Comedianten / En ginder Poucinel /
't Zyn beide lig.e quanten / Kom wijs in her
A z
Spel /

Spel / zie daer is te kaepken / Eene Oliphant / kom
laet ons wat waepken / Ma d'andere kant ; daer 's
meester Quak / haeld hondert Eperen uit eene zak.

Daer ginder op die kamer / Daer is een man
en wyf : Jou leven nooit bequaemer / Twee din-
gen aen een wyf ! hier danffen de Beeren / Op 't
oude satzoen / Die 't van haer wil leeren ; die kan
het wel doen : Daer is d' Vogel-stups / Leentw !
Arend en Chyger / in 't zelfde huls.

Ik woufe wel wat zeggen / maer 't is nog wat te
vroeg ; Ja wel myn zinnen leggen / Te byster in de
kroeg / Wat zegje nou Cyntje : Is 't wel na je zin
Ik vlam op het Wyntje / Het wil 'er in / Beme te
vreen ; hy zo dan den byup / Daer byupentw' heen.

Sa Hospes spoeld de Glazen / de Wyfsters zyn
het waerd ; Ik zel tertwpleens blazen ! hier bin-
nen by den haerd / Een zupber Tabakje / En zui-
kerde Wijn ; 'k heb kroek in myn zakje / Sie daer
liebe Cynt ! daer hebje 't al / dat zy dedroch !
En spoog de gal.

's Abonds een klaver-blaetje / En 't steeltje agter
an ; Wel zoetjes Jan / hoe praetje ? wat bem' een
drollig man ? Ja Maisje 't moet wezen / Daer
helpt niet aen / Je heeft niet te vreezen / 't Zal
malikelyk gaen ! 't Wyntje is klaer / Kermis kom-
ter maer / Eens in het jaer.

Myn liebe blanke Maisje / Ik word op jou zold
groen / Ik woufe wel een raisje / het op zyn stee-
mans doen : Maer ik durf 't niet zeggen / hoe dat
het ook heet / Maer wilje gaen leggen / Ik ben al
gereed / 'k Wed datje wel / Zeggen zult dat is
geen Kinder-spel.

Ik heb me zo beschonken / Wel ja ik leg maer
wat / My dunkt ik ben schier dronken : En zoet
Jan ! wat is dat ? Dat zel je beroutwen : Myn
Maisje

Maisje myn Maet / En laetje wat douwen / Ik
doetje geen quaet ; Myn Vader 's geen Hoer / hy
doet het zo dikwils / Ken myn Moer.

Weg Jan dat zel niet lucken / Foep schaemje
datje 't doet ! Zyn dat ook mooye stuliken ? Dog
zegje 't is zo zoet ; Ik zou 't schier proberen / Maer
om utwent wil / Al was 't om te leeren ; Zie daer ik
leg stil / Nou doe het maer / Want de Kermis komt
Maer eens in 't Jaer.

Wat zegje nou myn Cyntje ? Wel Jan dat lykt
'er na / 't Is beter als het Wyntje / dat zeg ik :
geker ja ! Was daerom myn Moertje / Myn Daer
in zyn Broek ? Nou ken ik het Hoertje / Zy mag
het als kroek : Voor Jan als jy / Het weer eens
doen wild komt by my.

Minnaars Smeek-klagt, aan de Minne- Goon.

Op een Aangename Wys.

Komt Amphion / Komt Orpheus / Komt Juno
en Diaen : Komt Apol en Mercurius / Komt
Venus en Dullaen : Betoon my eens u gunst /
Laet my eens zien u kunst / Op dat myn liebe
Ziels-vrindin / Op dat myn liebe Ziels-vrindin /
Betoon eens Wedermin.. Betoon eens Wedermin.
Haer Candjes zyn gelyk Woor / Haer Lipjes als
Corael / Haer Boezem speeld de Hely dooz / Zy
tergt de Nagtegael / Wanneer dat lieffelyke beed /
Een Morgen-deuntje queeld / dan verquist myn
Ziel en Ingewand / dan verquist myn Ziel en in-
gewand / En steekt myn Hert in brand... En steekt
myn Hert in brand.

Sevallig zyn haer Leden al / Van boven tot be-
neen /

Den Openhartigen

neen: Ach mogt myn Ziel in dit gebal / Eens stel-
len zig te vreen / 'k Zou Cupidoetje dan dat zweer
ik als een man / Op-offeren al wat minnens waerd
Op-offeren al wat Minnens waerd / En al wat
liefde baerd... En al wat liefde baerd.

Men ziet een srael van lefflykheid / Dat speeld
door haer gezigt / Gesteempert door aemynlykheid
Daer Venus zelfs voor zwigt; Maer ach! ik
wierd doorwond / Door 't kussen van haer mond /
Cupido spand zyn kragten in / Cupido spand zyn
kragten in / Bzengt haer tot wedermin... Bzengt
haer tot we ermin.

Dus klaegden ik myn Minne-zang;
een Ken van Minne-goon / Bestraelde my met haer
Gezang: Verzeid van Venus-zoon: Ik waerde lief
die gy bemind / En daer gy uwe Ziel aen bind /
Verdiend niet dat gy om haer zugt / Verdiend niet
dat gy om haer zugt / want 't is maer ongenugt...
Want 't is maer ongenugt.

So was 't antwoord van Verkuur / Al naem
der Minne-goon; Een Volk ver scheen als een la-
zure / Verzeid van Venus-zoon; Ik dank met
veel eerbiedigheit / De Goden voor haer les: En
zeg / vaert wel in Eeuwighheid / En zeg; vaert
wel in Eeuwighheid / Dog min ik myn Matres...
Dog min ik myn Matres.

Droevig Verhaal van een Herder en een
Graafs dochter, die op malkander verliefden,
en na zeven Jaar gedooft te hebben echter
Trouwden.

Stem: Al wat men doet men kangeen, &c.

Herder. **S**choon Isabel aenhoord myn droevig
klagen / Ontfangt myn trouw in een
300

M I N N A A R.

zo koxten stond / Ik Hert en Ziel die staen in myn
behagen / Ik liebe Lipjes en u Roder-wond: want
u zoete wezen / Kan myn genezen / Van al myn
grootte smert / Die ik voel in myn hert.

Dochter. Vertrekt Herder niet al u valsche reden /
want zulke praet en ben ik nooit gewend; Zou ik
myn Trouw aen zoo'n Herder besteden / Gaet
boort Jongman gy zyt my onbekend: 'k Aw niet
begeere / Wild van myn keere / Myn Vader hoog
van staet / Zou worden disperaet.

Herder. Schoon Edel Daem en wilt my nooit
berlaten / Daer is op trouw een Ring van Dia-
mant / Ik zal u Ouders lief zo wel bepraeten / waer
boort de Edele Dame was constant: Waer op zy
beide / Daer zo lang Dzeide / Dat zy op trouw
tot pand / Nam Bloed schryft van zyn Hand.

Vader. Als nu den edel Graef dit quam te hoo-
ren / Al van zyn schoone Dogter Isabel / dat zy
een Herder minden uitverhooren: Daer over was
den Vader boos en sel / Om dat zy beide / Hy-
mehk Dzeide / By dagen en by nacht / Als dees
Herder had d'wagt.

Maer als de Vader dit quam te hooren / en hy-
ze dikmael by den Herder vand / Heeft hy terstond
een zwaeren Eed gezworen: Dat hy ze scieren zou
na 't Franze-Land: Om daer te leven / en haer
te geven / Een fikken Graef zyn Zoon / Liestalig
van Perzoon.

Zy viel te boet voor haeren lieben Vader / En
storten zeer bedroeft haer traenen uit / verzogt nog
om te spreken eens den Herder / Cer zy weg baren
zoude niet de Schuyt: Doe riep den Vader / aen-
stonds den Herder; Die zy had zeer bemind / als
een Moeder haer kind.

Dochter. Adieu adieu van Herder vol van waer-
den /

den / Adieu adieu myn Liefen waerde pand / Ik
hoop Godt zal u in gezondheid sparen ; daer mee
zou gaven zy malkaer de hand / Met droefbig leiden
Moghen zy beiden / Adieu myn waerde pand /
Mijn oot ik agter Land.

Dit heeft hy op 't lest tot haer gesproken ; En
met een kusje haer adieu gezeid / Van droefheid
is terstond zy Hert gebroken / Daer mee heeft hy
geen en sprak afscheid / Het bleef verholen / Maer
hy ging dolu / Tot zeven jaer daer naer / Quam
daer een Heer voozwarr.

Die met zyn Dienaers quam om te gaen jagen
Al met zyn Bzaken Winden by malkaer / Buiten
in 't Bosch langs eene groene Hagen / Te zien of
daer geen Wild Gediert en waer / Maer zy daer
vonden / Van Godt gezonden / Den Herder vige-
lant / Veroot van zyn Verstand.

Maer dezen Heer dooz zyn groot Mogentheden
Die sloeg aldaer met zyne Dienaers raed / Dat
men hem brengen zoude in de Steden / En gaen 't
verhonden aen de Magistraet : Menschen met ho-
pen / quamen gelopen / En riepen tot malkaer
Dat daer den Herder waer.

Als hy quam vooz 't Kasteel van haere Vader
Syn Lief schoon Isabel stont in haer deur / ver-
schrikten zeer om dat zy zag den Herder / 't welck
haer bracht in een zo groot getreur / zy quam hem
groeten / viel vooz zyn voeten : Als dood ter Mer-
de neer / En riep dikmaels o Heer.

Men zag de groote licsde van haer beiden / De
Vader stozte daer zyn traenen uit / dat hy haer vooz
den dood nooit konden scheiden / daer ober maek-
te hy een kout besluit : Dat men zou spelen / op
Crom en velen / Op Bassen en op Fluyp / vooz
Bzuidgom en Bzuid.

Spie

Spiegeld u Minnaers en Minnaresse / Spiegeld
u alle aen dit droefbig Lied / Een stuk vooz oude
en jonge tot een lesse / Het is waeragtig al zo ge-
schied / Wilt by geloven ; Dat Godt daer bo-
ben / Gevoegt heeft tot een paer / Scheid niemant
van malkaer.

Een Nieuw Lied op het draaijen van 't Rad
van Avonturen.

Stem: Als 't begint.

HOe draait doch de waereld, Steeds in zyn omme-
gang, de Zon en Maan, En Sterren staan,
Een ieder volgt zijn rang, Het gaat heen en weer:
Ja op en neer, die heden is gepareld; Kan morgen
gaan, Met Vodden aan, Zoo loopt het Rad der
waereld, Het draait al, het draait al,
Net als een draaiende bal

Van daag eene Koning, Morgen van den Throon
Gelyk het is gebleeken, Met den verlooren Zoon
Van daag een Graaf, Morgen een Slaaf, Dat zijn
Fortuin haar kuuren, Die boven zat, Vald onder
het Rad: Gelyk men ziet gebeuren, het draait al,
het draait al, Net als een draaiende bal.

Het g'leek wel aan d' Borger, Sy namen d' overhand,
't Fortuin dat doerze zorgen; Hoord men aan alle
kant: Sy meenden ras, Dat al den bras, Den Ryk-
dom haar zou loonen, het Fortuin dat draait, Zo
fel 't waait, het komt zijn Meester loonen het draait
al, het draait al, Net als een draaiende bal

Men riep Vivat Oranje, Yder met groote kragt,
Ook Lof van Groot-Brittanje; B. dagen en by nagt,
Fortuin verkeerd, Syn Meester leerd, Nu staat Sin-
jeur

jeur te kyken, 't Fortuin dat spaard, Geen mensch
op Aerd, 't Moet voor zyn macht al wyken;
Het draait al het draait al, Net als een draaiende bal,

Men ging doe als Heeren met strikken op de hoed,
Om Oranje te eeren, dat Edel Nassous-bloed;
't Fortuin verdrukt, Zelfs zyn geluk, de Vorsten
van hun Throonen, 't Fortuin dat spaard,
Geen Mensch op Aerd, Zyn wil komt het beloonen,
Het draait al, het draait al, Net als een draaiende bal.

Ziet eens vangelyke, Hoe wonder zyn Geluk,
Ras is verkeerd, 't Geen hem nu leerd: Dat voor-
spoed in druk, Van ons Vyand, Nam heel Braband
Toen stond men fraai te kyken; 't Fortuin dat waait,
Zyn wil die draait: Het moet voor zyn macht al wy-
ken, Het draait al, Het draait al,
Net als een draaiende bal.

Men zag het aan den Keizer, hoe hem 't geluk
toe lagt, De Koningin, Als vyandin.
Moest vluchten onverwagt; 't Boheemsche Ryk
Nam hy al gelyk, kreeg in een maand twee Kroonen
't Fortuin verdrukt, Ja zelfs zy rukt, de Vorsten van
hun Throonen: het draait al, het draait al,
Net als een draaiende bal.

Hy moest evenwel vluchten, Zelfs uit zyn eige
Land, Zyn Geld en Goed, Laat hy met spoed
Tot roof van zyn vyand; Ja tot kruis, Geen eige
huis, heeft hy meer tot zyn Wooning, Die bove-
zat, vald onder 't Rad: Zoo geeft Fortuin belooning
Het draait al, het draait al, Net als een draaiende bal.

't Fortuin dat komt beloonen, Zyn wil te bove-
gaar; Hy niemand wil verschoonen, 't Sy Ryk
Arm van staar, De Gulde Zon, brengt op een zo-
Men zegt het is wel wonder, het Rad loopt sine
't Is Apen spel, het brengt 'er menig onder,
het draait al, het draait al, Net als een draaiende bal.

Zoo de Zee-baren g'staag, Op en neder gaan,
Dan eens hoog dan laag, En nimmer vast blyft staan
Door 't Firmament, 't Is onbekend, het Rad draait
al, 't Fortuin gaat mal; Seer los en ongestadig:
't Fortuin goed, Is Ebb' en vloed,
Sy speelt daar mee baldadig, het draait al, het draait al,
Net als een draaiende Bal.

Een Nieuwe en Vermakelyke Vryagie,
tusschen een Pruißische Generaal en een
Geldersche Herderin.

Op een Aangenaame Vois.

Generaal.

Alderlieffste Herderin / Pronkbeeld van de Gel-
derlanden / Die myn tomeloze Min / deed als
't buur van Cyprien byanden / Alderschoonsie Har-
ders kind / Ziet wat Heer dat u bemind.

Herderin. Dat is myn gants onbekent / Wie hier
de Galant komt maken / Wyl ik niet weet wie gy
bent / Ook ben ik op zulke zaken; van myn Gu-
bers nooit geleerd / Ik weet ook niet wat gy begeert.

Generaal. Lief ik ben een Generael / van den
grooten Pruißischen Koning: Aller vorsten luister
praël: In Berlyn daer is myn wooning: 't Is
een veldheer van dien Dorst / die na utwe liefde dorst.

Herderin. Zo dat gy eens kypgsman zyt: In het
duytsche Ryk gebooren / van u of utwe Majesteld /
Mag men in Gelderland niet hooren; kypgsman
ik walg van u praet: Dies verzoek ik dat gy gaet.

Ge-

Generaal. 'k Sal u in de Stad Berlyn / Als een
Aerds-godin doen kleden ; Op de aldernieuwste
tryp / Daerom gaet dog met my mede / want gy
overschoone Maegt : Syt alleen die myn behaegt.

Herderin Generael met u verlos / Niets kan myn
minder behagen / Nog u Edelen Puyssens-hof /
Dat myn ooggen nimmer zagen / daer by weet ik het
Puyssens-bloed / Doet nooit Gelderlandsche goed.

Generaal. 'k Sal u als myn Egt genoot / En
beminde Puyssens-trouwen / Tot ons scheid de
bleeke dood / Sal ik u in waerde houde : Sijkt my
maer tot onderpand / A Sneeuw witte Kiegterhand.

Herderin. Eer ik ooit myn Kiegterhand ; Men een
Puyssens zoude geben / Sou ik liever uit dit Land /
Met myn Schaepjes zyn gedreven, En zocht elders
myn verblyf / Eer ik wierd een Puyssens-wyf.

Generaal. Liefste gy scheind opstinaet / Maer
mag ik zo beer geraken / Dat gy my een kus toe
laet / Op u Lelle witte haaken / Ik wed dat het geen
Gelderzman / So goed als een Puyssens kan.

Herderin. Generael gaet maer boozby / Al uw
Duytsche Complimenten / En al die Galantery /
Hoest gy aen my niet te venten / Want die benne
booz my maer / Schurfsde en bezrotte waer.

Generaal. Kan geen Puyssischen Generael / dan
een Herderin behagen / So zweer ik by myne
Stael / Dat gy het u nog zult beklagen / en dat gy
hebt afgezet / Een grootmoedig Kynigs Kadet.

Herderin. Booz u Duytsche helden-aerd ; En
booz al u snoeberpen ; Syn wy hier nog niet ver-
baerd ; Want wy zyn niet in de teyen / Doe een
Puyssens werd gebreeft /
Want die tyden zyn geweest.

Generaal. Moet een dapperen Kynigsman dan ;
booz een Gelders meisje wyken : wo:bleu Bou-
ger =

ger de Haman ; Ik ga weder na myn Ryken / En
ik zal verhalen wat / Een boozval ik heb gehad.

Herderin. Generael dat kund gy doen / maer
myn eenigste begeeren / Is / dat gy u wat wild spoen
En booz al nooit weder keeren / Want de Gelders-
luy allegaer / Staen geen Puyssens op een haer.

Generaal. Weet dat ik de gek maer scheer ; Met
al't geen ik heb gesproken ; want ik u der niet begeer
'k heb u mufte lugt geroken. Herd. Generael zoo
gaet maer heen / Met u blaew gestoten scheen.

Het overdadig Leven en Bedryf van ver-
scheiden Waarden en Waardinnen.

Stem : Van Krukkenburg.

Hoord toe gy Jong-gezellen ; Al na dit kluagtig
Lied Dat ik u zal vertellen / wat der dagelyks
geschied : hoe de waerdinnen klein en groot / Meni-
gen Jongman brengen in nood ; En ook verscheide
Mans en Vrouw : Bringen al in den rout.

Als gy komt te drinken / Dan is 't myn Came-
raet A schyben dapper klinken / men houd u aen de
praet / maer zoo de kan komt van 't Dat / 't eerste
Glas lappen zy in haer gat / Zy licken dan u drank
En weeten 't nog geen dank.

De meiden daer beneben / die zeggen abous myn
Heer / Kenziet het Waerden leven / Hoe zy haer
buppen meer : Soo weeten zy met gemak / A Geld
te locken uit u zak / Zy klappen als een Pappegap /
En helpen u zoo aen den drap.

Zy weeten wel te smullen / De waerden hier te
Land ; haer leeg Pens te vullen / Met den gemel den
drank / want zy maken de Sneever nout :
Dan Petercelie-water op trouw / men zou zeggen ze
is zoo klaer / Of 't Keulsche Jenever waer.

Men

Men ziet hier alle dagen/waerdinne klein en groot
 Ook goude kettings dragen / En dat wel met een
 Boot: Sy kleeden haer trots en byam/Als de besten
 Abdoum: Geen Vis is haer te dier;
 Al dogze niet een zier.

Als wy dan zyn beschonken / Dooz 't dinken in
 't gemien/hoe de Waerdinnen lonken/ En schryben
 twee booz een; Zoo gy daer dan nog tegen ziet /
 Zy zeggen gy bent een Deugeniet/ Men stoot u ter
 Deuren uit / Als een Schob of Schavupt

Men zal het wel uit wyven; met haer gekloofde
 kyp / Twee booz een schryben: 't Geen ons daer
 na wel spyt: Dat was niet een zier / Maer 't is
 gemengelt bier / Daerom zeg ik u tot besluyt/
 Scheid van die Waerden uit.

Ik wil 't maer laten blyben/want ziet ik schei 'er
 of/ Ik mogte niet myn schryben/het maken veel te
 grof; want ieder leeft na zynen wunst / de merste
 waerden kennen de kunst; daerom zeg ik tot besluyt;
 Dat is 'er maer schei uit.

Kermis Vryagie, tusschen TRUY en JAAR.

Op een bekende Vois.

Truytje.

Jaepje sta stil / Jaepje sta stil; Hoozt eens wat ik
 u moet vertellen; Jaepje sta stil / Jaepje sta stil
 Hoozd eens wat ik u zeggen wil: Daer liep ons
 Raetje en Kzells: Soo insoptjes dooz de kramen
 stil! Ik geloof zy gingen acu den wil / Wat dunktje
 nou Jaepje sta stil.

Jaepje.

Jaepje. Malle Zottin / Het is de min? die de
 Jonkheid trekt te zamen / malle Zottin / Het is
 de min: Blyft staen en hoorz myn zin? Je zyt zo
 een aerdig Maisje: Willen wy 'tzamen ook eens
 doen? Gaen om een zwiertje met satzoen / sta stil /
 of je maekt myn groen.

Truytje. Jaepje wat praet? Jaepje wat praet /
 Ik durf het zeker niet wagen: Jaepje wat praet?
 Jaepje wat praet? sta stil 't is nu te laet / myn
 Moertje zou zeker kypen / Als ik beteyds niet twis
 en was / De Buren quamen 'er aen te pas /
 En Jaepje sta stil wat ras.

Jaepje. Wel Tuytje zoet! Onnozele bloet! wat
 byuid u 't oude besje: Wel Tuytje zoet / Onno-
 zele bloed / Sta stil wat hebje weer spoet / Kom
 Maisje ik zal u trakiteeren / Gy wy n Bier al
 watje lust / En stellen jou moertje maer gerust /
 sta stil voldoet myn lust.

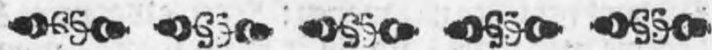
Truytje. Aerdige Jaep / Je bent een Knaep /
 Waer zou ik met u loopen? Aerdige Jaep / Je
 bent een Knaep; Sta stil jou lossen Aep / Tog
 willen wy eens gaen kypen / Om Masito zyn
 kunst te zien: En wat 'er vorders zal geschien;
 sta stil Jaep wild niet blien.

Jaepje. Eerst na de pzet / Van Mazzionet /
 't Speiletje van Jan Klaessen? Eerst na de pzet
 van Mazzionet! Sta stil Tuyt met een zet /
 Daer hebje de klugt al gaende / zy kypen uit en
 in een zak / Gy ziet wat is Jan Klaessen zwak!
 sta stil nou Tuyt tot strak.

Truytje. Gy ja zo waer / dat is wel raer! zy slaen
 malkaer met stocken! Gy ja zo waer / Dat is
 wel raer / sta stil myn liebe Daer? De droes wie
 kan hier scheiden / Ik waeg 't 'er acn 't gaet zo het
 wil: Al sloeg myn moer my op myn bil / Kom
 Jaep gy sta dan stil.

Jaepje

Jaapje Wel zoete maepd ! wat ben ik verblaepd !
 Nu je my 't ja woord gaet geven ! Wel zoete
 maepd / Wat ben ik verblaepd / sta stil nu het is
 u taepd / Wy zullen t'zamen eens danssen / je weet
 wel wat ik zeggen wil / je gaet met Jaepje nou aen
 den tril / het deuntje van Jaepje sta stil.

Een Vryagie, tusschen een Jonkman en
 een Jonge Dogter.

Stem: Is de Liefde zoet Leiden.

Jonkman.

Wat doet my ontstellen: Staeg in myn gedagt/
 Dat myn zo konit quellen / Waer door ik
 versmagt.

By dag als ik waeken / By nacht als ik rust.
 Dan schyn ik te blaeken vol van minne-lust /
 Waer vind ik nog gratie ! voor myn grillig hert ;
 Die zoete temtatie / die haerd myn groot sneret.
 Lest sprak ik een zusje / zint ben ik doozwond ;
 Die bood myn een kusje / voor haer Goeder-mond /
 Ik wilze gaen byen / En bieden myn trouw /
 So raek ik uit byen ; Mit druk en uit rouw /
 Och ! Iessie Annaetje / myn leven vergaet ;
 Laest had ik een prartje / met u op de staet.

Dog Wel Floris u klagen / dat staet myn niet an
 Ik heb geen behagen / In eene Jongman !
 Ik ben te jong van jaeren ; En nog niet gezind /
 Om alree te paeren / Ik ben maer een kind /
 Van rupm zestien Jaeren / Daer by Ouderloos.
 Wild de moeyte sparen ; So wordje niet boos.

Jonk-

J. U tintelende oogen / die vonken van min /
 Die hebben my bewogen / en staen in myn zin ;
 U blozende kaken / en u Goeder-mond /
 Mogt ik die genaken / So waer ik gezond /
 Met u korale lippen / Myn Lieffie Nima !
 En wild daer mee killypen / het woordje van ja.

D. U Varing wel Floris / die vzaed hier niet
 gaer /

U Vap hier al gooz is : Gaet ziet na een aet /
 Spaerd by uwe Beenen / So hebje geen nood !
 Op dat gy u scheenen / niet blaentw hier en stoot /
 Zo slyt gy geen schoene / alhier op myn Trap ;
 Want gy hebt van doene / U Geld tot gelap.

J. M u spytig spreekken / dat doet mynde dood ;
 Myn hert scheind te breeken / van lief de zo groot /
 Vergund myn te strekken / myn leden regt uit ;
 Op dat top ons dekken / als Buid'gom en Buid
 Want gy hebt geen Vader / of Moeder op Aerd /
 Laet ons dog te gader / weer worden gepaerd.

D. Weg ! weg ! met u razen ! koop hoek voor
 jou Geld ;

Het zyn vizebazen / die gy myn verteld /
 Ik lag om u klagen / en spot met u pyt /
 Gy kund niet behagen / de zinnen van myn ;
 Want ik stop myn ooren / voor al u geweent !
 Ik wil u niet horen / vertrek en gaet heen.

J. Komt klyp Venus-wigje / weest gy de Pi-
 loot /
 En schiet met een Schigje ! In haer teere schoot ;
 Och gund myn Genade ! Klein Cupido zoet /
 Of ik zal myn baden / In myn eegen Bloed /
 Adien dan Leeuwinne / Gy zyt al te straf !
 Ik sterf door Mine / myn leven snipt af.

Nieuw Lied van een klagende Minnaar,
over het Afterven van zyn Liefte.

Op een een Schoone Vois.

Wat komt my te gebeuren; in deze bedroefde
dag? Van rouw myn hert moet scheuren;
Als ik myn Lief aenzag / die nu is overleden /
In yppen en zwaer verdriet, die my gaf zoete reben /
Is nu gestorven zier.

Ik heb myn tyd verfleeten / by haer zo menig
keer; dat zal my nooit vergeten / Als zy is by den
Heer: de D's zal ik doen lezen / En bliden voor
haer ziel / Op dat zy mogte wezen; Behyde voor
all' onthiel.

Als ik op haer ga denken / En op haer zoet ge-
laet; Sy doet myn leven kzenken / door hare zoete
praet, Haer zoete Minne-lonken; En aengena-
me raet / Maekte my dikwils d'zonken /
't klonk als d' dagtegael.

Twee lipjes als coralen / twee Borsjes appel-
rond / twee oogjes vol van stalen / hebben myn
hert doorzwond; twee schoone witte handen by myn
oogjes in haer hoofd? daer toe Hooren tanden /
Is me door de dood berooft.

Sy was my zo getrouwe, In deugt en eerbaer-
heid / dat zal ik wel onthouwe / Tot in der eeu-
wigheid / Sy wist my troost te geven / Als ik 'er
was by haer? maer is bedroeft van 't leven /
En moet rotten als eene aer.

ô Godt! hos zal ik 't maken / In deze bedroefde
tyd / Kost ik by haer geraken? dan waer myn ziel
verblyd, op haer minzame oogen / Welns ik zoo
menig heer / dat moet ik nu gedogen; Want zy is
by den Heer.

Geen

Geen traerker kan ik binden / En schoonder cre-
ateur; Als zy was myn beminde / Ik stierf van
lybekeur! Haer oogjes zyn gesloten / Haer hert
vol droef geweest! Is nu helaes gebroken!
En ik ben hier alleen.

ô God wild haer dog geven! De eeuwige Za-
ligheid; Op datze daer mag leven / Tot in der
Eeuwigheid; Zoete Lief moet ik u derben / Ach
mynne Engel zoet? Van rouw' moet ik sterben
Ziet wat de Lief de doet.

Du Wareld ik wil u verlaten? En leven in
eenzaamheid / Tot myner zielen baten / Want zy
uit 't lichaem scheid: Een Pater wil ik wezen /
In 't klooster wil ik gaen; Adien myn Lief ge-
prezen / God wil u ziel ontsaen.

Zamenpraak, tusschen een Prins en een
Herderin.

Stem: Ik wensch u goeden dag, &c.

Een Prins van Oosteyph / Was zeer ver-
moet van 't jagen / Ging rusten aen den dyk
Bezogt met Minne blagen: Wat quam hem daer
ontmoeten? Een Herderinne zoet / Met haer
Spen en Bokken / Hy verikst op haer met spoed.
Weest Harder in gegroet / Ziet wie u aen komt
spreeken / Een Prins al uit het bloed / Gy ziet
daer toe een Teeken / Een Ketting rood van Gou-
de: Een Madalje daer aen / Doorzien van Dia-
manten / Waer in staet myn Daders Naem.

Myn Heer wat praet is dat? Ik heb dat niet
van noden / Ik agt geen aerdsche schat? Meer
als

B 2

als my is bevolen / Te wagten op myn schapen ;
Went gy vol Minneppen / Zoo gaet by u Hof-dames /
Die gekleet zyn in Satyn.

Wat lieflyk geluyt / Komt uit u lipjes bloeijen ;
Komt Harder in myn Zynd / Wild my niet meer
berouwen / Laet u schaepjes aen een de heide /
En trekt met my naer 't Hof / Gy zult dragen
een kleet van Zyde / En ryden in een Karos.

Ik agt geen hoofze pragt ! Myn Schaepjes is
myn leven / Staet van u reden af : Wil u naer 't
Hof begeben / En laet myn by myn Schapen /
In 't koninkryck by deez' beek / En gaet by u Hof-
Dames ; Dat gy van u Lief de spyeckt.

Kan ik geen Herderin tot mynen min bekoren ?
En dat een Prince kind / Mit Konings-bloed ge-
boren / ó Dood wild my verflinden ! Caron wild
myn haedsman zyn / Dat zy word myn Beminde
Of ik sterf van Minne-ppen.

Ziet wat de lief de doet / De Prince gaet hem ver-
kleeden / En vlegt een krooze-hoed ! Van Loof en
Bloemen mede / En kleed hem als een Harder !
Dooz de lief de obermant / Ging met zyn Schaep-
jes weide / Tot dat hy haer hutfse vant.

Ik wensch u goeden dag ; Myn Silvia gepree-
zen ; 't Is Damon die u groet / Daer u de morge
zegen / En wild u stal ontslupten / Want de Son
is in de kim / En dypst u Deena buyten /
Allerzoetste Herderin.

ó Slaep ! ó zware slaep ! Bedwelmd dooz 't
droomen ! Damon wagt dog wat : Ik zal aen-
stonds by u komen / Ik zal myn stal ontslupten ;
En gaet met u na de Wei / En dypen 't Dee
na buyten / Het is nog in de mey.

Zie Silvia de Maegd / Met haer getwaende
Herder / Een Prince in zyn gemoet / Hy leide haer
nog verder / Tot zyn Paders Warande / Daer
open-

opende hy zyn borst ! Hy sprak ziet hier de bande /
Die als een Prince zyn uitgedoofst.

De Maegd was zeer ontsield / Hy sprak heb
geen benouwen / Op 't Koninglyke slot zal ik u
schoonste trouwen / Laet wecten aen u benden /
En aen de Herders fris ; Als dat Damon u Her-
der / In een Prince veranderd is.

Herders en Herderinne ; Die hier aen deze Bee-
ken Weiden u wollige Dee : Wild van myn Trou-
dag sprecken / Speelt op Bas en Violen /
Tot eer van Silvia / En van de Prince myn Her-
der / Dood u op zyn Zyulosts-zael.

Een Vermakelyke Klugt, van een Schoen-
lapper die de keur uit Vyf-en twintig Vryfters
had, en met de de leste is getrouwd.

Stem : Jonkman trekt uit 'er Muyten.

Komt hier gy Nymphjes schoone / Gedaeld
uit Demus troone / Hoozd na dit wonder Lied
Wat 'er koptelings is geschied ; Hoe een Schoen-
lapper in de stad / Die een uit Vyf-en-twintig had
Van Vyfters alzo gou /
Der was een braef kroophoutu.

Hy maekte nette siecken / Sonder een draed te
byreken / Aen mynlen ofte schoen / Wat een pder
had van doen / Hy lapten alzo net en ras / Of 't
eerst nienuw gemaakt was / En won ook lustig
Geld / De Schoenlapper was een Held.

Al die hem bragt te Lappen / Daer kon hy zoet
mee snappen / De Meisjes heel kwanzups / zoen-
de

de hy in zyn Dothuis / dooz zoete Woorden en ge-
bly kwamien hem veel Dypsters by / Wel byf-
en twintig jent / Kregen zin in deze Dent.

Het waren al Koopvrouwen; Ik zal 't u gaen
ontfouwen: den eersten met 'rr daed / Lief met
nieuwe Lepng langs Straet; de tweede riep met
groot geluid; Swavel-stok het bos een duyt /
de derde riep loop loop / hebje geen outwe Bodde /
te koop.

De vierde wilt het vatten! Riep hael bis vooz
de Kratten / de vyfde net en luyts / Was gezeten
op 't Kakhuis / dat hiel zy schoon op haer gemak /
Om een duyt vooz die daer krakt / Sy zat daer als
ren pop / met een schoone Kuyfmuys op.

De zesde liep met moppen / mangelen zou-
der doppen / de zevende verstaet / Loopt met Pen
en Ink langs Straet / de agtste riep op haer gemak /
Altyd wat / trek uit de zak / de negende gezwind /
Riep wie koop Saren of Lint.

De tiende liep met matten / de elfde met Kratten
de twaelfde met Kel / de dertiende met Garnael /
de veertiende riep zeer klaer: Wonde kost en varze-
waer: de vyftiende kwanzups / bakt Oly koeken
op de Slups.

De zestende gaet loppem / hebje geen Hapre te
kopen / de zeventiende die gaet / met een morgen-
star langs Straet / de agtiende roept Deeters lank /
't stuk een Doztje die een Blank / de negentiende
eel / Roept en schreeuwet met luyder heel.

En sluyber een El Laken / om Fenlen ofte
maken / de twintigste abzozt / zit op 't Pleyn
met een dray bozt / de een en twintigste zeer rad /
zingt met Liedjes dooz de stad / de twee en twin-
tigste; Heist met Dozeelph en Thee.

De drie en twintigste Dypster / wel is het niet
te

te byster / die roept daegs dooz de stad / hebje geen
Gude stoelen of mat / de vier en twintigste roept
stak hebje dan geen Riegen bak; Of Geuten
schoon te mach / Is het niet een schoonder zaekt.

By geen van al die Maegden / was geen die
hem behaegden / Als op het alderlest / de vyf en-
twintigste het best: want die spreekt al de Luyden
aen / Om hare Geuten wilt verstaen / Al wat zy
lygt is Quint / zodat zy het meeste wind.

Daer is hy mee gaen Vrouwen: En ging de
byploft houwen / men denken daer den dis / met
een Zood bezratten bis: Soce-melk niet angs /
Was de byank en byplofts-syng / Is 't niet een
sraep besuid / daer mee was het Dypen uit.

Nagt-gevry, tusschen een Sinjeur en een
Juffrouw.

Stem: Lestmaal tweemaal Gelieven.

Nu onlangs geleden / kwam ik ontberwagt /
's Avonds laet getreden: Langs de Nieuwe
Gragt / Daer zag ik een Jonker; 't Scheen een
grootte Pronker / Wand'len vooz zyn Liefjes deure
Maekte daer in 't donker / Soo de Serviteur.

Ik ging my verstaen / In een Keldertray /
Heb daer vooz gekoken / Al zyn Wetenschap /
Hy begon te queelen / En zeer sraep te speelen /
Op zyn Cpter sehsen van klank; Juffrouw
here te streken / Dooz het zoet gezank.

Neh myn Lief myn leben / Was zyn droebe
klagt / Ik Ga myn hier begeben / In deez' nare
nagt / Wild u slaep dog speelen / hoorde eens na
myn

myn spreken: Ach myn oberwaerde Vrouwe /
Siet hoe ik sta te smeecken / In dees groote kou.

Du uit de slaep ontsprongen / Hoorden zyn
geluid: 't Venster opgedrongen / stak het hoofd
daer uit / By riep lief Annaetje / Och myn zoete
maetje: Siet hier sta ik vol van pijn /
Laet ik om een praetje / Tog wat by u zyn.

Wel het scheinen droomen / Riep de Juffrouw
weer / hoe zou gy hier komen / zonder lange leer /
Daer ik dwaelt treden / Wel ben van beneden /
Ach myn lief het is om niet / dat gy uwe leden:
Steld in zwaer verdriet.

Lief en wild niet schroomen / 'k heb een ladder
touw / vaerdig mee genomen; weest my nu ge-
trouw / Engelm wild maken / Dat ik vast mag
vaken / Du zoo klim ik spoedig op: Sinjeurs
heer aen 't blaken / Klim tot in den top.

Ik hoorde het dapper rommelen / Met een zoet
geluid / Sinjeur aen het stommelen / Met zyn
liebe Buid / Cupido aen 't blussen / By haer
vlam dooz 't kussen: Maer haer Vader hier op let
Hoorde 't ondertussen Quam zeer haest van 't bed.

't Vader greep een zabel: Met een haers in de
hand / Den Sinjeur heel abel / Kzoop onder het
Leditant / Daer hy zat in vreeze / Dogter wat
zal 't wezen / Dat gy niet na bed en gaet / Vader
ik moet wat lezen / 't Hoofd niet wel en staet.

Is dat u believen / So voldoet uw wil; Ik
meen daer ware Dieven / Heinneljk en stil /
In ons huis gebroken / Ik hoorde heftig spoo-
ken / Soo meende ik dooz 't gedruis / Te hebben
myn gewyken / Aen dat quaed gespuis.

Ous ging Vader heenen: Sonder meer ge-
waag; Sinjeur kwam met eenen / Weder dooz
den dag; Daer begon het minnen / A verlies de

zinnen / Siet hoe dat ik dooz u kniel / Laet ik
u verwinnen: Och myn tweede Siel.

'k Heb myn waerde Engel / A twee Jaer
gebeen; En dooz liefs gestengel / Altyd na ge-
treen: 'k Heb by Nacht en dagen / Dooz veel
Minne-blagen / Vaek u deur en ring gekust /
En met snart en klagen / Leef ik ongerust.

'k Sal den eed zweeren / Van getrouwheid
mee / Eerder zal verheeren / In een woeste Zee
Zon en Maen hier boven / Sullen eer ver-
doven: Eer ik breeck myn zuyb're min /
Wild my dog gelooben / Waerde Engelm.

't Brolpk Cupidoetje / Venus blinde Wigt /
Doet zeer haest een schootje / Met een niertwe
schigt / Juffrouws hart aen 't woelen / Om het
veur te koelen / Bood zyn doe haer liebe hand /
En begon te woelen / Venus Minne-brand.

Koude noozder blagen / Wpliet van myn hert
Lief u bitter klagen / Du verandert werd!
Ja voldoet u lusten / Gy zult by my rusten /
En betoond u trouwe min:

Sinjeur heftig kusten /
Sine Herts godin.

A aengename kaken / 's Corale mond /
Als een kroos in 't blaken / In den morgen-
stond; Spocden wy ons gangen / Daer ik na
verlangen; In ons venus lust-prael /
Daer zult gy ontfangen
A geregte deel.

Deze groote Jonker: Met zyn liebe Buid
Ging te bed in donker / Bliet het haersligt mit
Feder kan gedenken / Wat hy haer ging schen-
ken / Woelden daer met zoet gelag /
Samen zonder kzenken:
Tot omtrent den dag.

Doen de Dagt gordynen / Schoben in de lugt /
En Hurroo quam scheuen / Sinjeur haest ter
vlugt / 't Venster uit ging treden / Kiem weer
na beneeden / Meende dat hy was alleen: Nam
zyn balreep meede / Sing zyn straten treen.

Maer eer hy nog scheide / Staende op de Leer
Sy uit Venster leide / En zy waerde Heer /
Sy hebt ontverdrotten; Du myn eer genoten /
't Maegde kroosje van zyn steel: Wilt mi nooit
verstoten / Myn u eigen deel.

Want myn Oude Vader / En myn Moeder
voort / Zullen by te gader: Syn op myn ver-
stoord / Als zy haest bevinde / Dat ik ga met
kinde / Tegen Ouders streng gebiet / Ach myn
Wel-beminde / Brouwt my geen verdriet.

Mi heb ik genomen / Lief u glans en Eer /
Wilt daerom niet schromen / 't Min u eben zeer !
'k Sal 't na behagen / Men u Ouders bragen /
Dat ons Trouwdag zy gesteld; Toond u niet
verflagen / Nog u niet en kweld.

Lief tot meerder teeken / Neemt dees Dia-
mant / Wilt voor Trouw hem steeken: Men u
hegter hand: Laet my uwe taken / Lieffelyk
in 't blaken / Tot een Zegel van myn trouw; Nog
een mael genaken / Ach myn waerde Brouw.

Hier mee dael ik neder / Maer myn tyd heeft
uit / 't Wond kom ik weder / By myn lieve
Buid / Daer na is myn verlangen / Lief en
weest niet bange / Neemt u balreep mee op gant
'k Sal u by ontfangen / In myn armen blank.

Daer had ik gezwoven: 's Winters Dages
lang / Haest van kou gestoven / It ging ook myn
gang / 'k Maek dit deuntje vaerdig / 't Seem ik
zag zo aerdig / Deze Minnaer en zyn Buid / Daer
wel Juffrouw waerdig: Myn deuntje dat is uit.

Een

Een Nieuw Klugtig Lied, van een aardige
Metzelaar, die in een groot Heere huis quam
te werken, alwaar hy al al zyn Kalk aan twee
twee meiden en een Juffrouw verstreek.

Stem: Ik ben uit Holland eens gekomen.

Metzelaertjes altemale / Ik zal u wat nientwa
berhale / van u Conzater voorwaer / het
was een aerdig Metzelaer / In een Heere-huis
zeer schoone / daer twee brabe meiden wonen /
En een Daepster wigeland / metzelden hy met
goed verstand.

De Metzelaer al met practyke / moest daer daks
en Panne slypke / 't Seem hy deed al met satzoen /
dat 'er niet meer was te doen / En bzaegden toen
aen 't meisje klaere / of der nog meer werck waere /
dat hy 't gestreken had / daer hy vond een scheur of
gat.

De keuke-meid die was een schalkje / zei metze-
laer hebt gy nog kalkje / zo komt nog eens by myn
daer zal ook wel werck zyn; want daer zyn gaten
of kuylen / daer een mups kan in verschuylen /
die diend gy te stoppen maet / Eer gy uit den
Huyzen gaet.

De metzelaer die was te bzebe; En zy meisje ik
ga meden / wylt my maer de gaten aen? dat werck
zal haest zyn gedaen / En zo gingen zy te zamen:
naer de krook Keuken bekwaame / daer hy meenden
te streken dan; Maer zy bzaegt hem toe de kan.

Metzelaer wilt niet beztopken; Eer gy zult
stoppen of streken / zoo komt zitten by myn hier:
En drinkt eensjes met playzier? dan kund gy
wer-

werken met zinnen / En het Gat kunje vinde ;
Onder myne Hoeken ras / dat vooz eerst te stop-
pen was.

Za zei hy / wel zoete meisje / Ik heb nog vooz
dees een reisje / gestreeken en gestopt zo raer ; dat
het al pikdonker waer : Wel zei zy / wilt dan be-
ginnen / En hy dede na haer zinnen / Dat zy be-
kende dat hy waer ; Gene nob'leu Metzelaer.

Doen het Werkje was gedane / Zo dagt hy zo
weg te gane / Maer de andere Meid nitsdien /
Had dit Werkje afgezien / En zei Metzelaer ge-
prezen / Gy moet hier by my ookt wezen / 'k Heb
mee dat te stoppen Maet / 'k zie dat gy dat sehoon
verstaet.

De Metzelaer sprak daer niet tegen / En zei
Kind weest niet verlegen / Ik heb nog kalk genoeg
hier ; Dooz een gaetje drie of vier / Want de brabe
Metzelaren / Die zullen nooit geen kalk sparen /
Dooz zoete Meisjes in 't gemein / Die van haer
gediend wil zyn.

Hy en stond niet lang te dugten / Gas het meis-
je haer genugten / Heel ras vaerdig ende goutu :
Daer op zo kwam de Juffrouw / die riep aen hem
zonder benouwen ! Metzelaer gy moet kalk hou-
wen / Dooz myn Scheurtje kuis en szis / zo ze niet
versteken is.

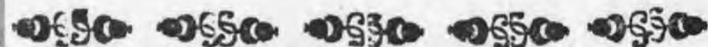
Meen Juffrouw sprak hy verheben / Ik heb nog
genoeg te geben / Men een Juffrouw szis van aerd
diend myn kalk niet gespaert ; daer is genoeg in
myn Bakje / En daer mee was het pakje / Men-
stonds op het Lediliand / Met 't tzuweeltje in zyn
Hand.

Toen heeft hy zoet gaen stycken / Juffrouws
Gaetje gaen behyken / En dan toe gestreken snel :
datze schier sprong uit haer bel / de Juffrouw
had-

hadde niet te klagen / Maer in zyn werk behagen ;
En heeft vooz zyn arbeid / Zes Ducatons hem
toe geleid.

't Metzelaertje dat ging heenen / Was nog lug-
tig op zyn beenen / Schoon hem nu al kalk ont-
brakt / Morgen weer een volle bak / Om brabe
Juffers te geryben / Soo kan ik best aen 't werk
blyben / En nu eensjes dzynten gaen ;
't Welk hy aenstonds heeft gedaen.

Wat dunkt u Dzynden te garen / Vandie zoete
Metzelaren / Datze zoo zyn op haer hoen ; Om
geen kalk weg te doen / Zy zyn pyzens waerd op
heden / En d' Cimmerluw ookt meden ! Dat zyn
gasjes klaer betoond / Die Vrouw-venus heeft
gelzoond.

Een Aangenaam Minnaars-Lied.

Op een Lieffelyke Vois.

HOe lang is 't wel geleden, ô schoonste Julia,
dat ik u vryde en volgde na,
Uw teere Lipjes heb ik duyzentmaal gekust !
En op u Borsjes mynen brand gebluft.

't Was door de vlamme van uw zoete Ziel,
dat ik u tegen quam, en in myn armen viel,
't was door de woorden van u zoete Tong,
die my bekoorden, en tot kussen dwong.

wat heb ik niet al moeyten om uw aangeleid,
Troost u myn ziel in myn droefheid,
Toen ik u vryde het was door de Minne-vlam,
Soo dra ik scheide, ik droefheid vernam.

Ach ! Julia, ik verlaat nooyt u trouwe min,
Ik offerde myn traan aan u Godin,

Zoo

Zoo lang de dagen zyn ô Julia!
En zal de Zon en Maan, nooit stille staan.

Nu moet ik als een Torrel-duyfje doet,
Alleenig treuren in myn droef gemoet:
Gestadig zitten in myn eenzaamheid,
Tot dat de dood myn Vonnis heeft bereid.

Ach! ach! wie klaeg ik nu myn ongeval,
dat my komt quellen op het Aardsche dal,
Myn Lief is door de dood in 't graf gerukt,
Eer dat de Bloem was van haer steel geplukt.

Sy was de schoonste die op Aerde leeft,
Nooit schoonder haer 's gelyken men niet heeft,
die in schoonheid voor Venus niet wyken moet,
Nooit haer 's gelyken, in schoonheid opgevoed.

Wat baet myn klagen, kermen en geweën,
de dood is door myn Liefje heen gestreën,
Komt felle dood snyt den draed myns levens af,
dat ik mag dalen by myn Lief in 't Graf.

Zamenspraak; tusschen een Frans Gene-
raal, en de Gouverneur van Doornik.

Op een Aangename Vois.

Doornik schoon met u sterke Wallen / Ziet
een Dynd / die u mind / Staet op het Velt
Op uw schoonheid is myn oog gevallen: Ik
kom u bekynen met meenigen Held / En zoek u
schon Jongvrouw Te kypgen tot myn Vrouw
Dat vooz speelen /
van myn Grof Kartouw.

Wat vooz een Minnaer spreekt hier van vrou-
wen? Daer men hier / Met plaizier / in vzeede
leeft / Hy dypgt ons met zyn Bom en Kartou-
wen: Ziet hoe veel Knechten dat hy by zig heeft
ik heb

ik heb zyn komst lang gehoord; t' Za barrier
en voort / Ik zal hem vragē / van waer hy
komt voort.

Zegt eens Françoise wat is uw verlangen?
Of woud gy / my de Mey / schenken in 't groen
zoekt gy de fleur van Vlaenderen te vangen /
My dunkt het is u daer maer om te doen: ik
Verzoekt dat gy wederkeerd / Eer men u loopen
leerd / Gy zult niet vangen / het geen gy begeert.

Gouverneur wilt zo spytig niet spreken / geeft
de Stad / ober rad / met goed accoord; Eer
dat het May vuur werd aen gesieken / Want ziet
uw antwoord / maekt my nu verstoord.

Siet vooz u / eer ik aenbal En strom op Stad
en Wal; Want gy zult genieten zwaer ongebal.

Uw groote magt kan my niet verbaren /
Gaet u gang / ik ben niet bang / doet by u
best / men zal geen kruit nog kogels sparen /
Tot een bevyding van dese Vest / Ik zal u doen
tegenstand? Het was te groot een schand / dat
ik niet verweerden; de Stad heel plaizant.

Iyeren en Furne wou zig ook verweeren;
Meenen ras / op het pas / 't duerden niet lang
En 't Fort de Knok dat kan ons niet heeren:
Want vooz ons grof Geschut: waren zy bang /
Coen 't Kanon en Mortier; Donderde met blam
en vier wilt ook Cappittueeren / zoo kypgt gy
Quartier.

Met al uw magt van Bommen en Kartou-
wen / Dyes ik niet vooz verdriet / maer als eer
heit; zal ik op u een wakend oog houwen /
Doo gy wilt stormen met groot geweld / Ik
heb meenig Onderzaed / die zullen vooz den
Staet Wagen hun leven / Als een braef Soldaet.

Myne sterke magt zal u wel haest dwingen;
Gouverneur / met getreue; houd u constant:
men

men zal u een andere thoon doen zingen: Want
men 't Wit Vaendel hier nu reeds plant;
Om te maken Accoord: En 't Volk moest haer
voort? Op het Kasteel begeben / tot 'er quam
Antwoord.

't Sa Bombardiers en kloekke Soldaten /
Schiet de Stad / en Wallen Plat / van alle
kant: Souden wy Doozlik moeten verlaten?
Daer waer ons heele Leger tot schand; Liebet
de laetste Man: Wil ik wagen daer an / En
ik zou scheiden met schanden daer van.

Agt dagen tyd / was daer nog gegeven / Me
stilstand / Men weerkiant / Coen quam 't bebel /
Dat kosten menig Jongman zyn leven: En daer
over ging de Citadel; Want men hiel ons con-
stand / Schoon men was overmand / Nog twint-
tig dagen / Heel sigeland.

Coen ging men daer nog Capitulieren / dat men
trouw / Crecken zou / Nit met veel eer; Want
men konden niet meer verweeren / En men had
geen Bommen meer / Men trok te zamen voozd /
Da Holland was 't accoord /
Daer men in vrede / leest ongeschoord.

Van een Vryster, die een Vryer beminde
geschied onder het Regiment van Naverre.

Op een Liefelyke Vois.

Hoord dit Lied eens aen / Die wat wonder
wil verstaen / Van de Minne-lyagt / In
het zwache Vrouw-geslagt / Hoe een teere maeg
Als zy lief de draegt / Overtreffen kan / Sels
kloekheid van een Man / So gy verstaen zult
dit Lied / Het is hi Danklyk geschied.

Van een schoone vrouw / die beminde zwoer haer
trouw: Men een scriffe quant / Die haer bemind
con

constant / Maer dooz quaede raet / Wierd hy een
Soldaet: onder het Regiment / Van Nabazre wel
bekend: Doen leed deez' maget grote pijn /
Dus van haer Lief te zyn.

Want haer jonge Hert dat bezweelt van Minne-
sinert / Sy wou met hem gaen / ja de dood zelfs
onderstaen / Sy zei o Heer myn Eer / Die is vros
en teer / Te bewaren dan / 'k zal my kleden als
een man / En zo als een jongen Held.
Crecken met hem na 't Veld.

Dit heeft zy gedaen / Is na 't Regiment gegaen
Als een Cavelier / by haer minnaers Officier /
Wierd zy een Soldaet / En vooz Cameraet / Kooz
haer lief getrouw / Niemand wist datze was een
Vrouw / ze stond hem in alles by / En bleef altyd
aen zyn zyn.

Sy trocken in 't Veld / Deze Maegd gelyk een
Held / Volgt hem over al / Ende ontzag geen onge-
bal / Men aenhoord het lot; daer quam een ge-
bod: Dat klein ofte groot / Op een straffe van de
dood / Niet op Marode mogt gaen / Of ergens
de hand aen slaen.

Dog haer lief nogtans / Wilde eens wage de kanz
Op den buid hem begaf / Met haer heid' ter zeide af
plunderde by een Boer / die 'er maelit' groot ruinoer
de probooft dit quam en haer heid' gebangen want
De King-raed doe niet een: verwees ter vood een
van twee.

De Gaig wierd geplant / En de Czorn die stont
er hand / Met een' doebel-steen: Om het Lot te
werpen heen; Wie van twee niet rou / De dood
maken zou / Maer het serbens lot / Viel op haer
beliefde Godt / Daer dooz wierd haer Cameraet
dan droefheid dezolaet.

Sy met kloekhe moed / Heest haer lief nog eens
ge

groet / Set haer boeties teer / op de sporten van
de Leer / maer eer zy ter deeg / Was ter halver
woeg / om dat ieder zout / Merken dat zy was
een vrouw / Heeftze haer borsten ontblood /
Eik wierd van schaemte rood.

Als men dit aenzag / was 't gelyk een donder
slag / Hangen gaet niet voort / Was het algemeene
woord / men ontbond de Maegd / En d' Colonel die
vraegt / haer de heele kas / hoe zy hier toe geko-
men was / Als hy nu alles had verstaen /
heeft zy Pardon ontsaen.

Mer pries haer moed / Ende kypgs-raed die
bond 't goed / door de Huw'lyks band / Haer te
binden hand aen hand ; En in plaetze van / Den
Scherpreghter dan / Quam de veld-paep daer /
Die daer trouw' het liebe Paer / Om als Man ende
vrouw / t' Leven in de Egten trouw.

Gozlof dogters gy / die een Dypet hebt als zy /
Schoon hy werd Soldaet / Daerom hem tog niet
verlaet / Maer weest hem getrouw / Tot gy word
een vrouw / Ewentwelen waegt / Nooit zo veel als
deze Maegt / want voorzeker zulke een spel /
Gelukt altyd niet zo wel.

Vryheids-Lof.

Stem: Ihr Schöne höret an.

Schoon dat ik onder 't groen / Van dicht getakt
boomen: Aen frisse Water stroomen / myn
Amatilles zoen / 't kan tot myn rust niet doen.
Schoon ik met duyzend kussen: myn minne-vuur
nog blussen / En dat myn Engeln / myn gund haer
Weder-min / Schoon zy met bittere zugten / Be-
klaeg

klagt myn ongenugten / En dat haer teder hert /
Heeft medly met myn smert.

Myn ongelukkig lot / Geeft my dog alle dagen
Weer nieuwe stof tot klagen / En dypst met my de
spot / Dat al myn hoop verbrod ; dewyl dat myn
Gienden / onmooglyk kunnen eiden / Want hoe
ik 't lieer of wend / 'k Voorzie een droebig end ;
'k Moet myn schoone huwen / of 'k moet haer by-
zyn schuwen : Maer ach ! het een / en 't aer / Is
beide eben zwaer.

Myn hert van songs af an / had steeds een schyft
van 't Huw'lyk ; Ik haet dat juk zo gruw'lyk /
Dat ik 't niet zeggen kan : myn ziel ontzet zig van
die strenge Huw'lyks Wetten / die al 't vermaekt
beletten / dat ons de vryheid gaf / En dreigt ons
tot aen 't graf / Met onverbreekb're banden /
o droevige offerhanden / van Hymens Echt-altaer
Wat zyn u boeijen zwaer.

En mis ik Amarill ; zoo zal dat treurig derhen
't Begin zyn van myn sterben ; 'k weet in dees
brennde grill / hana niet wat ik wil ; De liefde
trekt myn zinnen / om Amarill' te minnen / en
aen d'and're zy / vrees ik d'slaverny. o Hemel !
wat zal 't wezen ? Ik werd door duizend vreen :
Gedreven op en neer ; Gesslingerd heen en weer.

Ach schoone / was u hart : Gesteld gelyk het
myne / gy zoud myn niet doen quamen / In dulde-
looze smart / En wanhoop dus benart : door al te
strenge pzoeben / Uw Minnaers ziel niet schroe-
ben / Geen dwaze wet van Cer / Sou u of my zo
zeer / Indien gy my slegts minde / dus al te slaef-
s verbinden / aen leders blinde waen / Ach ! Engel
laet u raen.

In d'eerste goude tyd / Wist niemand van dees
handen / Oed Min-zugt hun ontbanden : 't

Was in omzoeffheid / die niemand stzicken leed
 Een Kusje alleenig bloeide : Hun Zielen / die toe
 gloeide / In een volmaekte vuur / d'Al-teelende
 natuur ; Erkend geen stzeuge wetten /
 des wil hier eens op letten : Met oordeel Ziels-
 doogdes ! Ach ! bleest gy myn matres.

Klugtig Lied gemaakt van een Barbier, die
 zig verhuurden by een Juffrouw voor Meid en
 haer op die wyze tot een Vrouw verkroeg.

Op een bekende Vois.

WEl die te zaem aenschouwen? Van een Barre-
 bier / die beminde een schoone Juffrouw /
 En kreeg tot zyn plaijer / Hy had in haer beha-
 gen / En dienden haer getrouw ! Op 't laetste komt
 hy brengen : En bied haer zyne trouw.

Hoord eens wat sijnne stzecken / hy lei met
 Juffrouw aen : Als hy haer komt aen spreken :
 om te dienen bequaem / Als of het een meid was
 puuren / Met meisjes kleeren aen / Zo ging hy
 hem verhuuren / En stond Juffrouw wel aen.

Hy kon het vuur wel stoken / Al na dees Juf-
 frouw zjn / daer by koken en smoken / En quam
 daer iemand in / die na Juffrouw quam brengen /
 Was altyd in goed humeur / Hier had een beha-
 gen / Als hy open deed de deur.

Dus alles wat hy pleegden / daer was hy in rein
 en net / Als hy de kamer beegden.

Of schudden ging het bed / Song hy altyd ach erm
 Had ik maer eenen man : die my nam in den erm
 En myn verwarmen kan. Dees

Dees Juffrouw hoorde de reden / Van haere
 Meid getrouw / Zy zei ik leide meden / 's Nagts
 zulken groote kouw : Juffrouw sprak zonder gek-
 ken / Laet ons slapen by een ; Wy zullen malkan-
 der deliken / Het is te houd alleen.

Hy dacht het is wel verzonnen / Zulke reden
 staen myn aen / Ik heb het proces gewonnen /
 Als hy zou slapen gaen ; Niet zy eerst Juffrouw
 treden / Al na dat Bed toe klaer / En hy bedekte
 zyn Leden : Tot dat de Lamp uit waer.

Doen kroop daer in den donker / het Meisjen
 by haer Juffrouw / Wat dunkt u van den Jonker /
 Barbier gy zyt een Raabouw : Dees Juffrouw half
 slaepden ; En haer eens keerden om / Zomteids hy
 vzeugden raepden / Zy dacht het was een Droom.

Dit duurden wel tien Wecken / Eer het quam
 aen den dag / Dog Juffrouw begon te spreken /
 Ik word zo quips en quaps / Het Meisje borst
 vol laggen / En zei myn liebe Juffrouw / Wild
 myn tog niet veragten / Want ik verzoek u trouw.

De Juffrouw begon te tieren / En zei hoe ver-
 staen ik dat / Het Meisje met goe maniere / smiet
 de schocken van 't gat / En zei hebt maer patientie /
 Ik ben een Barrebier / Gy zult na u wenschen /
 Leven in groot plezier.

Dees Juffrouw dacht op 't leste / als ik van hem
 ga groot / Trouwen zal zyn het beste / dan ben ik
 uit de nood / En zei ach Letste myn :
 Gy zult myn weer verwarmen /
 Met uw zoete Medicyn.

Een Aardig Minne-Lied.

Op een Aangename Wys.

O kleine Godt der min / Wat bent gy van zin /
 Dat gy u stralen schiet dooz 't hert van min ;
 Dat gy dooz 't schieten van u Pyltjes zoet /
 Myn hert aen u overgiet alderlieffte zoet /
 Dat ik u niet ootmoet / Verder in met liefde begroet.

Gy hebt van deze nagt / Een zoet spel volbragt
 dog u stralen quamen my onberwagt /
 Maer als ik voelde schieten het vier / So schoot
 ik uit myn slaep en ik riep wat plezier / Ik riep
 Vrouw-Venus die / wel wat groote bzeugt is hier.

Bachus houd' my vast / Ik was zynen gast ;
 'k plagt hem te vieren maer 't is een groote last /
 Als ik in 't nat myn best had gedaen / tot dat ik
 op myn beenen niet meer konde staen / toen had ik
 eerst gedaen / Maer ik riep Vrouw-Venus aen.

Ik voel in myn gemoed / Wat een bzeugd' dat het
 doet ; Liefde te dzagen op een Maget zoet : Maer
 als de liefde van haer kant zo word beloond / en dat
 waere liefde met liefde werd betoond / die in haer
 Boezem woond / die moet dan ook zyn gekoond.

So gy tot myn straf / A wreedheid niet legt
 af / So moet ik dalen in 't duyst' graf / Want ó
 Godin 't is my geheel belust : dat ik booz' eeuwig
 nooit zal hebben rust / Booz' ik myn Minne-lust /
 Met u heb uit geblust.

Lief houd op van smert / want gy bzeekt der myn
 hert / weet dat wederliefde u gesonnet werd / Ik
 min en prys ook u getrouwigheid / die gy my doet
 dooz u volstandigheid / 'k wil prœben met 'er tyd
 Of gy my hebt waer gezeyd.

Jong

Jongheid wie gy zyt / die ulve dagen verflyt :
 Sonder te minnen in ulve jonge tyd / Laet Bachus
 baren / Eerd Vrouw Venus-kind / dan zult gy van
 de dogters zeer wezen bemind / die gy uit liefde mind
 want de liefde die verwind.

Glans van 't Vrouw-geslagt / Cupido g' hebt
 booztgebzagt / En d'eerste liefde in myn ziel ver-
 bzagt / want ó Godin waerom de liefde ontzeid' ?
 En waerom myn gelukt zo lang beschzeid /
 Daer ik zo lange tyd / myn hart heb toe bereid.

Een Lied van een Jonkman die na de
 Straat ging vaeren, en hoe dat hy zyn afscheid
 van zyn Vryster nam.

Stem: Delvenaartje ging uit Vryen.

Liefje ik hooz de t'zommel roeren / Aen boozd /
 aen boozd / zoo roept een ieder man / Nog eene
 togje Lief wil ik volboeren / Eer ik myn lust by
 u volboeren kan.

Myn lieffte liebertje ik schzikt booz' 't baren : Ik
 schzikt en beef al booz' de woefte zee ; Dooz het ge-
 weld al van die bzacke baren / Dooz Kilip of Strand
 ja menig bzeemde ree.

Godt die een Stuurman is van al de kielen / die
 dempt de booze golben na zyn zin / Hy zal ons
 Schip en zoo veel bzave zielen : Gelukkig voeren
 ook ter Szaedwaerd in.

Eer Straedwaerd in myn lief dat is zo lange /
 Eer die verdzietige Reis is dooz gebzagt : En ligte-
 lyk word gy van den Turk gebangen / en booz' een
 Slaef dan in zyn land verkogt.

De Turkze halve Maen kan ons niet bzucken /
 wy zyn boozzien met een gord werbaer Schip :

E 4

En

En daer toe dokt veel metale stukken /
Om den byand te jagen in den kinip.

Mijn liefste gaet op uw ten Oorlog weeren /
te Oorlog dat is een gestadige bloed: Wie zult gy
dienen / lief zeg wat voor Heeren / daer gy voor
wagen zult u wif en bloed?

Onze hoog Mogende Heeren Staten / daer toe
zou menig dapper Oorlogs-held; Door het Vader-
land wil ik mijn leven laten / en zweven kloek-
moedig op Neptunus veld.

't Is waer mijn lief den Oorlog kloekmoedig:
behoorde een ieder te sluipweyk voor te slaen /
Maer ach het Oorlogs-lot dat bald zo bloedig;
Dat elk dat zelbe hoorde te versmaen.

Wij plegen ons Zondags te vermaken /
Hier bukten in het groen;

Dat moetje lief nu een beetje staken /
Tot dat wy het met gezondheid weer doen.

Adieu! mijn Liebertje! mijn Wel-beminden /
Adieu mijn lief ik ga het is mijn tyd:

Ik hoop ik zal der u nog weder binden /
't Synt al de klappers die zal wezen leid.

Een Nieuw Minne-Liedeken.

Op een Aangename Vois.

Dier ging een Meisje langs de kant / Men de
hagere Wipelingen / Sy zou gaen Melken in
het land / daer haer Meesters Koeltjes gingen /
Lustert eens hoe 't haer verging /
Met een sijnse Jongeling.

Deze Jongman quam by haer / daer zy in de
Wel ging weder / Gleden morgen bood hy haer /

Sy hem van gelijken deden / Meisje sprak hy zoete
dier / Wat maekt gy zo vzoeg alhier.

Deze Maegt eenvoudig was / Gaf hem sprak
tot weder-spraken / 'k Soek de vrugten van het
gras / daer men Boter af kan maken /
En zeg Bessjes geeft wat veel /
Dat mijn Vrouw maekt geen kzaekeel.

Dezen Jongman sprak haer by / En hy ging
hem doen betragten / Schoon-kind zeide hy zegt 't
mij: Wat hebt gy wel voor gedagten / Als gy de
Aper al van de koe/neipt tusschen jou bingeren toe.

Hy haelden 't Aper al voor den dag / En hy liet
het Meisje luyken / doen sprak daer dat kind van
min / Mag ik mijn hand eens ober styken /
Ja sprak daer dien nobelen Kwant /
En hy gaf het in haer hand.

Als zy dat Aper lang genoeg / Had geknoffelt en
gestreken / doen sprak daer dat kind van min;
Ik heb het lang genoeg bekeeken /
Coond mijn nou eens met 'er daet /
Hoe daer Room of Melk uit gaet.

Gaet dan leggen in het groen / Spreid jou beent-
jes van malkander: We hebben geen Emmer van
doen / Want ik zie hier wel een ander /
't Is het Emmerkje wat behaerd:
Te beter is 't der in bewaerd.

Sy gingen leggen en ontfing / eerst met myn daer
na met lusten; 't Aper al van de Jongeling / Dat
zy doe menigmael kusten / 't Aper ging ep end' neer /
En haer Emmer heen en weer.

De Melk quam op 't laest zo beer / dat haer Em-
mer ging ober loopen; doe sprak daer daer kind van
min / Hoe kom ik zo nat bedrogen?

Meisje sprak hy met een lag /
Dat 't niet in jou Emmer mag.

Hy haelden 't Uper weer na hem / En hy meenden
't werk te staken / doen sprak daer dat kind van min
wou gy zoo een sluppert maken? Sa dan weer als
een Jongman / Gy moet daer nog eensjes an.

Den Jongman liet haer dees bee / Niet ont-
zeggen nog ontweigeren; maer als een fris seug-
dig heid / Sing hy weer op haer steigeren / dat hem
't zweet brak uit zeer sterk / In 't einde van dat
zoete werk.

Hy nam het Meisje by der hand: En hy zette
ze op hare beenen / Coen sprak zy met verstand /
Om met Jongmans melk te speelen / Als ik 'er
weer uit melke ga / Jongman volgt myn altyd na.

Klugtig voorval van een Fortuynige Jager.

Stem: Jager & c.

Laestmael heb ik myn begeve tot 't Jagen, 's Mor-
gens vroeg al met den dag, Al langs die Boffen
en groene Hagen, daer ik nog hart nog haazen zag
Myn bos belaeen, Om te gaen, Op de baan; Heb
ik 'er myn Weiders Tasje aen gedaen.

Een aerdig Meisje fris en fraey van leden, trapte
myn vriendelyk op de voet; jager waer wilje so vroeg
gaen treden, Ik bid u zeg 't mijn doch met 'er spoet
Ik wil meé gaen, Op de baen, wild verstaan, Ey
lieve Jager laet ik met uw Jagen gaen.

Jager wat draegt gy in u tas ter zyden, Poe-
der, Hagel, Kruid ende Lond, Jager gaet met
my

my u lusjes wat vermyden, Ik schenk uit Liefde
uw myn Roder-mond: Ik was bereid, Met de
Meid, Zo gescheid, En heb mijn in 't groene Gras
wat neer gleid.

Zy zei Jager waer zijn al u Spionnen, waar
zijn u brakken en Hazen-wind, Die gy meé neemt
al om 't Wild te jonnen; Jager en weest 'er doch
niet verblind; Die komen voort, Op 't woord,
So 't behoord: Als ieder maer 't blaezen van mijn
Hoorn hoord.

Ey lieve Jager hoord eens na mijn reden, blaast
dan eens op u Hooien koen, Om te zien in het kort
alhier ter steede; Wat dat 'er al die dieren doen,
Ik was met vlyt, doe ter tyd: So men zaid,
En heb 'er myn haastelyk toe bereid.

Wel Jager wat zien ik ginder veere, Het scheind
een Haes of wilt Konyn, Kom stuurt u winden hae-
stelyk heenen, want 't se heind zy wille gevangen, syn
Ik maekte los, Met myn forts, door het bos, En
daer kwam terstond gelopen eenen Vos.

Myn beste Honden tegen aen 't jagen, Zy liepen
op berg ende dal, Tot dat ik kreeg myn lust na
behagen, Een Haesje zoet al in de Val, Doen sprak
de Maegt, Het myn behaegt, Zy heeft gevraegt?
Jager daer diend noch wel een schoot gewaegt.

Fluks heb ik noch een zoete schoot gegeven,
Ende terstond het wel geraekt, Dat moest kosten 't
Wild zyn jonge leven, Daer de Maegt heeft na ge-
haekt: Ik kreeg de Haes, Met 'er haest, zeer ver-
baest, En kreeg de fiere Maegt op 't aldernaest.

Wat gaf zy my doe tot zoete toonen, Tien duca-
ten van Rodergoud, zoete Jager dat is voor u lonen
Wanneer wilt gy 'er weer jagen stout, Kom zegt
't my, aen u zy, Op dees ty, Ik zal u helpen Ja-
gen vrolyk ende bly.

Zo heb ik myn zoet afscheid genomen, En met een kusje adieu gezeyd, Al van die zoete Mager zonder schroomen, Dat alom haar zoete vriendelykheid Zy sprak met vlyt, Doen ter tyd, In eerbaarheid, Jager ik ben tot uwen dienst bereid.

Oorlof dan Jagers t'zaam al van de Velde, Als gy uit Jagen gaet in 't woud, En gy ook zulke Haesjes komt te melde; Pakt op u Roer dat 't staag geen fout, maer geef dan Fier, met plyzier, Om dat dier, Jager. spaard geen Kruid, Loot, Vlam of te vier.

Klugtig Lied van de Zutphenze Meisjes en de Constapels in haar Garnizoen, klagende over den slegten Knap en Hovaardy, &c.

Op een Aangename Wys.

Hooft gy mastzigtze Kwantjes al/ wat ik u booz een Liedeken verhalen zal/ wat ons in sutfphen komt gebeuren/dog en willen wy daerom niet treuren/ Schept maer goe moet/ Al met der spoed/ Het veriof gaen dat het al verzoet.

Alles wat men hier in Zutphen ziet/ is niet als armoe en verdriet/ Houde Karn-melk moeten wy eeten/ Daer van zullen wy niet zweeten/ Zuurkool met spek/ se word schier gek/ Rind vlees hzygen wy niet onder onze bek.

Het is hier wel een aerdig land/ Men vind hier Ouwe wyben in aboundand/ Komt gy hier by een Zutphens Meisjen/ daer gy wilt mee praten een reis-

reisjen/ Dan is 't loop aen/ En wilt heen gaen/ wy kunnen geen Mastzigtz verstaen.

Zy zyn hobaerdig al met 'er spoed/ En dat op haren schooyen hoet; plysters aen het hooft zo groot als handen/ En daer by nog zwarte tanden/ koeblonte haer/ hebben zy te gaer/ het is hier de mode en het staet alzo raer.

Men ziet hier de Meisjes gaen/ met alderhande zoozt van Hoepelrocken aen/ Daer mee zo gaen zy ober de straten/ schudden met haer gat dat kunnen zy niet laten/ 't Gat agter uit; Het als een fluit/ De klungels die hangen 'er van onderen uit.

Smorgens als zy komen uit de wei/ al met haer Melk-emmertjes aen haer zy/ dan zo gaen zy ziten in 't ronde/ en zy gaen wat nieuws verkonde/ en haken strak/ geneber uit d'zak/ en zy drinken het uit op haer gemak.

Willen wy dan eens uit wandelen gaen/ met een Zutphens meisje wilt verstaen/ 't geld in de beurs dat moet daer bzaef klinken; want hier dat willen zy niet drinken; een bottel wyn/ die moet 'er zyn/ Scharetjes en Scholletjes en nootjes booz Wyn.

Komen wy dan eens in ons Land/ By de mastzigtter meisjes aboundand/ dan zullen wy daer van gaen vertellen/ van zutfphensche madamoizellen/ barboets zy gaen; wilt my verstaen/ al eventwel hebben zy ook Hoepelrocken aen.

Die dit Liedeken heeft gedigt; Het zyn de Constapels al van mastzigt/ zy hebben het zeer wel gezongen/ ter eeren van de mastzigtter jongen/ Zy hebben 't zeer ligt en wel gedigt/ Viva; viva Constapels van Mastzigt.

Een Vermakelyk Trouw-geval dat binnen deze Stad is voorgevallen, van een Bruid oud 20 Jaeren, die haar Bruidegom is ontvlugt door benaauwtheid van haar lieve Maagdom, en hoe het noch verder met haar beide is afgelopen, kan men lezen of zingen.

Stem: Ik zag de blaauwe Vlagge waijen.

Komt Dochters die bejaerd van dagen, en die geen Trouwe durve wagen, Hooft eens toe na mijn verhael: Al van een Meisje slegt en zedig, Maer op het laest doen wierd zy sneedig, Luifert Omstanders altemaal.

Een Dochter ontrent Twintig Jaeren, die zag men in deze stad paeren, Al met een fris en jeugdig Man, Men hiel de Bruiloft met veel vrienden: En Dienaars die de Tafel dienden, Tot dat de donkere nagt kwam an.

Als ieder had gedaen met schranffen, Ging men de Bruid na Bed toe dansen; De Bruidegom beide niet lang, Hy kwam zijn lieve Bruid omarmen: Om haer na pligte te verwarmen, Alwaer hem zijn Natuur toe dwang.

Hy zocht een Nesje zonder Spreeuwen, Maer doen begoft de Bruid te schreeuwen: En t' roepen en tierren overluid, Och wie heb ik myn trouw gegeven! Een vuile Schelm en vuile Vleegel, Sprong tegens dank ten Bedde uir.

Zy stampte trapte en wrong haar handen, Den Bruidegom zei foei het is schanden, Maer z' zy jou Schelm en Hoeren-dief: Haer Oom en Meutje quamen lopen, Sy deé terstond de Kamer open, En och! zei zy mijn Vrienden-lief. Ik

Ik docht ik had een Jongman eerlyk, Maer nu tast hy mijn aen begerlyk: Regt of ik was een Hoer of Sleur. Neen ik wil myn Tronw gaan breeken, En zal geen voeten by hem steeken, Hy loopt vry met de Hoeren deur.

Zus zus Nigje wel wat een plezier: Ik bid bedaer maekt geen getier, Want ziet, want ziet het moet zo zyn, Uw Moeder heeft dat meê geleeden, uw Vader was niet eer te vreden, Het was voor beide Medicyn.

Ach Oom en Meutje zwyg toe beide! want dat zulks een ander zeide, 'k Sou zeggen gy liegt het als een Hoer, want ik had al te oprichten Vader, Die beter was als myn Verrader, En ook te eerlyk was mijn Moer.

Och Nigje leid het zonder schroomen! want de Ouders van de Paus van Romen, Die hebben sulks al meê gedaen: wel dat en kan in myn niet komen, Dat d'Ouders van den Paus van Romen, Ooit zulk een ondeugt heeft gedaen.

Nicht ik heb zelfs al twintig Jaeren, dit werken in 't minst niet willen spaeren: Derhalven wild na bed toe gaen, En wild u zelve wel bedenken, U Bruigom zal uw niet meer krenken, Als Adam en Eva heeft gedaen.

De Bruidegom quam meê uit 't Bedde. En zei wel zoete Lief ik wedde: Dangy mijn noch bedanken zult, Toen liet zy haer op lef gezeggen, En ging doe weer t' Bedde leggen, Ende leed doe alles met gedult.

's Morgens vroeg doen 't begon te dagen, Doen kwam haer Om en Meutje vraegen: Hoe ofze nu af was te pas, En ofze niet was dood gebleven, Ey wild mijn slegtigheid vergeeven, Ik wist niet dat 't zoo goed was,

Oorlof gy Dogters Jong en Ouwen, zyt gy gene-
gen om te trouwen, En gy u Bruydegom vernagt:
Zwygt stil en laat hem vreugde rapen, Steld voor
zyn Neus u moeders wapen, dan word gy 'er niet
uit gelagt.

HERDERS-ZANG.

Stem: belle brune &c.

TOen ik laest myn Geitjes weide / aen een kila-
verryke Laen, Vond ik zitten aen de heide /
Myn Veld-godinne Deliaen / Ik heb haer schuur
en Stal bekeken / En haer Schaepjes menigsout /
Ik voelde myne brand ontficken /
Met verlangst te zyn getrouwt.

Deliana myn boogdesse: schoonste herderin van
't Land; En alleen zyt myn matresse / uit wiens
naam myn liefde brand; wilt u Dee met 't myne
mengelen; laetze loyen in 't gemeen / en ons zielt-
jes t'zamen strengelen; Tot die beide worden een.

Herder staekt u dzoebe klagten / laet my in myn
Stal grust; Daer zal ik myn vee op wagten / en
voldoen myn grage lust; gaet by by u Hoosje by-
en / en klaegt daer u minne-brand; ik u t'zaem zien
speelen-meyen / voer de linde hand aen hand.

Dat is waer / maer weet myn waerde / dat het
was op 't herders seest: toen d'amon met philis paer
de zint heb ik haer nooit geweest / ik heb haer nooit
een kus geboden / Voor haer mond geloof myn nu;
of zo straffen my de goden / zo ik ymand min als u.

Of

Of gy al praet van 't minnen / 't Is vergeefs
myn Aminthas; Want ik kan geen trouw begin-
nen / Om myn Vader Dorlas / Die is oud en
hoog van jaren / Ik zou hem brengen tot der dood:
Als ik nu met u ging paren /
En ik het hem in de nood

Ik zal u Vader onderschragen / In zyn hooge
Ouderdom; En hem zyn beuete vagen / om te
zyn u Bruydegom: Ik zal u lieven en beminnen /
En ons Dee wel gade slaen; Alderzoetste Herde-
simen / Wilt hier op myn Trouw ontsaen.

Wel ik zal die dan ontfangen / Als 't dat gy my
alle daeg / Sult de Drukten doen eriangen / die een
Herderin behaegt / Tot den Akker Drukt zal ge-
ten: Van een aengenarne Spuid / die ons naem
al doen herleven / Als wy zyn ter wereld uit.

Herders en gy Herderinnen / Komt ter seest met
oet geluit: Wilt met snaren-spel beginnen;
Deliana is de Bruid; Aminthas zal Barygans.
voren / Vlegt een kran van Wicht en groen;
komt Speelnootjes wilt niet voren /
Om dat kintje na te doen.

**Vryagie, tusschen een Jonkman en een
Herderin.**

Stem: al wat men doet men kan geen Juffers &c.

Dat groet u goeden morgen Herderinne / Hoe
komt gy zoo vroege in 't groene woud / Al met
Schaepjes zoo ten Velden inne; Hier in het siers
bene gras bedoud; Rust by de beken / Ik moet
preken / Ik Verzoek u tot myn Trouw /
Ipt my maer uit den rouw.

Act 1

Ach Jonker staekt dog uw valsche zinne! Ik
ben een eerb're slegte herderij / die met haer schaep-
jes trekt ten Velden inne / Gaet na het hof ver an-
derd daer u Min / 'k Blyf by myn Schapen / om
bzeugt te rapen; Ik ben te slegt voor jou / Kies
by een aere Juffrouw.

Ach schoon Prinses edele Verderme! Ach
schoonste Beeld verhoort dog eens myn klagt! Ik
ben een Jonker die u komt beminne / versmaet mi
niet om dat ik u verwacht: Engel geprezen / wi
myn genezen / laet varen 't groene woud / En kies
een Schat van Goud.

'k Heb veel Lakeijen ende Camerieren / Die nu
het Lof zullen bereieren gaen / Daerom wil uw
Min sen my bestieren / Engel laet varen al wat
gaet aen / Ach Lief geprezen! Wilt myn genezen
Ontfangt op Jonck te pand / Een schoone Dia-
mant.

Ik zal myn Lief een Zeld' kled doen maken
Een hof doorwerkt vol met rooder-goud / En e
paer Mijltjes van sijn rood Scharlaken / En
Goude Kantten daer rondom behoud / Een Para-
snooten / Die gy zult voeren / Op uw hart e
sijne Boot: Myn lief gelijk de Groot.

Op u Hoofst daer zult gy een Font'anzie drage
Van schoone Kant en Goude linten klare / dat
die bzeugt en Staet zal wel behagen / Engel la
varen al die Schaepjes maer / want gy zult v
Een Gout Cinturen / Gebonden om uw lpf m
kies tot uw gersf.

Jonker door al uw zoete Minne woorden: Ik
zal ik myn terstond bereiden gaen / Uw gro
staet die gy my stelt te voeren / Bedenken nog
dat het is gedaen / Ik kom ontfangen / met ge
berlangen Uw Jonck in eerbaerheid / de
ker was verblpd.

Ik zal myn Amarant in t'huys gaen halen / hi
gaf haer op de zoete troets een kus / Die is de geen
die in myn ziel komt malen! En op haer Bozjes
blank heeft gerust / Myn lief geprezen /
Ik ben genezen: Verlost van sinert en ppi /
Wellekom moet gy zyn.

Wlegt nu een kranz van goene Landvieren!
Van Maegde Palm / Bloemen Groenheid /
Wilt nu den Bruidgom en Bruid bereieren:
Da Muzikanten geest een groot geluid /
Spel op Schampou: wilt u verblyen /
En wens dat zoete paer / Geluk en bzeugt te gaer?

SSO SSO SSO SSO SSO

Een Nieuw Mei Lied, van Leander en
Silvia

Vol: Verlaat gy myn verheeven Ziel.

Leander.

Ach Silvia myn waerde Maegt / Staet op en
wilt niet langer slapen / Myn Engel ziet de
zon die daegt: 't Is tyd dat wy weiden ons Scha-
pen! Silvia hoord gy niet? Wilt u dog kleden gaen
Ik zal zingen een Lied / Silvia hoort gy niet?
Ik bid u wild op staen /
En hoord dit Mey-lied aen.

Silvia. Leander zo u wil geschied / Om hier zo
bzeugt hoor my te zingen / Soo Zingt dan by eere
Geestig Lied / Daer heb ik lust in zonderlingen;
Want 't is heden den tyd; dat men nu in de Mey
hoor al God dankbaer zy / want 't is heden den tyd.
Dat wy hoor groene Lof-
Ook God danken daer of.

**Leander zingt een Meylied, terwyl haer
Silvia kleed.**

Heft op myn ziel uit hert en mond, Den lof des
Heeren te verkonden, tot dankbaarheid dat men dees
stond, alles zo heerlyk heeft bevonden, ó aangenaame
ryd! ó Lieffelyke Mey, Die iedereen verbleid, ó aan-
gename tyd! En lieffelyke Mey, die God ons weer
bereid.

Men ziet nu dat aen alle kant, Alles op nieuw
weer komt uit spruiten, Boomen en Kruiden veel
der hand, Zod in de Steden als daer buiten, dat alles
in d' fleur, en in zyn bloeizel staet, Ook Bloemen
zoet van geur, ó aangenaame plezier! ó Heerlyke
fleur, Dat God ons weer schenkt hier.

Het gevogelte in de Lugt verheugt, dat hoord men
overal nu zingen, de Beesjes ziet men met geneugt,
Zeer vrolyk in de weide springen, Ja men ziet abon-
dant, In Becken en Rivier, de Visscheu veelderhand
Ook met een groot plezier, Men ziet aen alle kant,
De Konyntjes lopen hier.

Men ziet hoe dat het vee hem laat, en al het gediert
te zamen paeren, Ach mogt ik met myn Silviaet, In
eer en deugden ook vergaeren, want schoon men 't
alles ziet, En heeft zyn lust en wensch, Zoo kan
alleenig niet, Ook blyven zoo de mensch, want
God zelfs gebied, dat men na zyn deel ziet.

Silvia. Wel Leander wat hoor ik daer / 't scheint
of gy zingt van Minne-zaken / Ik meende dat uto
zingen waer / hoe heerlyk alles is geschapen: 't is
waer Godt heeft den mensch / gepaert in 't Para-
dys / Al na zyn lust en wensch; 't is waer God heeft
den mensch / dit wel geboden aen / Wat mag 't
poh laten staen.

Leander. Wat kan der heerlyker zaak / Myn
Liefste gy werden wezen / als dat man en vrouwe
heeft vermaek / Met malkander in bzeugd te leven /
En zou de waereld niet / Geheel te ondergaen /
Als 't paeren niet geschied: Ach Silvia ach ziet
Op de getrouwigheid /
Die altyd by myn leid.

Silvia. De trouwheid en opregte min / Geloof
ik is by u te vinden: maer ik heb in 't paeren geen zin
Zoekt gy een andere Beminde / Ik wil leven alleen
Want al het Aerds plaazier / dat is booz pder een /
Ik wil leven alleen / En kan de bzeugden dan /
Wel hebben zonder Man.

Leander. Ach Silvia! ach waerde Maget! ach
wil u zinnen anders wenden! Want gy het op 't lef
beklaegt / Als men verliest vriend of bekenden /
En oud van Jaeren word: So denk myn waerde
lief / dat gy u doet te kord: En oud van Jaeren
word / wie zal u pelpen dan /
Als gy hebt geene man.

Silvia. Leander ik sta dit alles toe / maer denkt
ook wat een Drouwe bezware / Die na haer min-
naerstaed dan doe / Hoe zwaer dan bald het kin-
der bare / En dikwils nog een man / Die geen
on-essen woord / In 't minst verdragen kan / ach l
bennen die niet dan / Elandig in 't verdrzet / booz
myn ik zoek dat niet.

Leander. Ach! Liefste wilt u dog beraen / S. Meen
Leander 't zal nooit wezen: L. ó Goden! wil my
dan bystaen / Ach! komt Aurora uitgelezen /
komt sprekent een woord booz myn / En helpt myn
uit den druk; Of ziet ik sterf van pijn: Aurora
helpt dog myn / Bespreek myn Silvia / op dat
ik kynn gena.

Silvia. Leander wild staken u rouw / en roept
geen.

geen Goden dog te baten / Ik wil dan lieber zyn u
 Vrouw / En ymmermeer u niet verlaten / Ik neem
 aen u trouwmin / Stelt al de zwaarigheid / Ge-
 heel nu uit uzin ; Ik neem aen u trouwe min ;
 Gy hebt myn hert dooz'woud /
 Al tot dit vast verbond.

Leander. Den hemel moet nu zyn geloont / myn
 waerde bynd myn uitverhooren / Gy die my zul-
 ken gunst betoont / daer zal ik hebben lief de boor-
 re / So lang den Hemel my / En u te zamen laet /
 Engelin loof het by : Kom Herders maekt een
 Reel / En vlegt een kranse gou : Dooz' Silvia my
 Vrouw.

Een Afscheid Lied, van een Jonkman
 die na Oost-Indiën ging, en van zyn Lief-
 ste een minnelyk af-scheid nam.

Op een Aangename Vois.

Aurora brengt den klare dag / Ripst op myn lief
 wilt wecken / Want ik moet vertzecken /
 Hier baet geen geklag / de ligter leit wilt hooren /
 Men den Boom met vleid / kom brengt myn aen
 de Cooren / 't Is nu mooptjes tyd /
 Meent niet maer weest verblyd.

Hoe zou ik kunnen zyn verblyd / Daer gy gaet
 henen zwerben ; God weet hoe mee menig werben ?
 Maest de dood gy zyt / Ik zal u moeten missen /
 mogelyk komt de dood ; Men smyt u dooz' de vis-
 schen / Dan leef ik in nood ;
 In angst en droefheid groot.

De dood die volgt ons ober al / nemand is hier
 gezeten / die van te hooren kan weten / Waer hy
 ster-

sterben zal / 't Is altyd droefdig scheiden / Lief
 gund my meer een bee / Dat ik u mag gelyden /
 Dooz' de woeste zee / Lief laet ik vaeren mee.

Schoon-kind dat booz' u niet en past / dat gy
 zoud dooz' de Vaeren / Naer Oost-Indje vaeren :
 Daer de peper wast / Myn lief houd op van klagen
 droogt u tranen-bloed / Gy zult in korte dagen /
 dooz' een brief vol moed :
 Van myn worden gegroet.

Schoon kind als het aers niet wezen kan / zo
 wil u Godt behoeden : op Nephtunig-bloeden /
 draegt u als een man / Borlas laet zyn winden
 Blazen na u zin ; dat gy habens meugt vinden /
 daer gy tot gewin / haest meend te komen in.

Ik hoop wy binden wel een Ree / maer eerst
 moeten wy zeilen / Wel drie duizent mylen /
 En Zes hondert mee / dan vaeren wy mee lusten /
 Al na Batavia ; Da d'een of d'ander kusten :
 Met ons Scheepen dra / Da 't Gouryk Asia.

Zoet Lief als gy komt in 't warme land / zo
 wild u niet vermengen / Met die zwarte kzenge /
 Of raekt van kant / haer oogen vol gelonken :
 Gy zoeken een blank gezet / het zyn maer geile von-
 ken : Met haere bypne bel /
 Gy lyken d' drommel wel.

Zoet Lief leeft dog na myn bevel / Laet dobbel-
 ten en speelen : Vegt en kzaeelen / Leest dog
 niet rebel : Begeef u niet tot zulpen / Gelyk een
 dromkaerd doet : Die als een zwyn gaet kzulpen /
 In den dyk hy broet / En verteed zo zyn goed.

Ik zal myn dzaen hups en koen / wild u betraen-
 de pogen ; Zoete lief af droogen : En dooz' 't laest
 den zoen / Myn Lief wild zal dzaen / Dooz' uw
 Maagdome s' is : Gan d'ief zal nooit mishagen /
 dat hy steeld de Dis / die nooit vergald en is.

Klag:

~~~~~

Klagte van een Jonge Vrouw.

Stem: Al wat men doet men kan, &c.

Ach! ach! eilaas wat heb ik gaen beginnen,
 Dat ik om het bedroefde weerlds goed!
 Al in het bloeijen van myn seugt, myn zinnen
 Zoo heb gesteld op eenen ouden bloed,
 Die niet als weenen, klaagen en steenen,
 Zugten met eenen, dag en nagten doet.
 'k Vertoey myn Moedersraad die my ging porren
 Tot deeze daad! ô oude koude Man!
 Die niet en doet als eeuwig altyd knorren,
 Ach! wat ben ik er ongelukkig an!
 Zyn die goe dagen, ô Neen 't zyn plaagen!
 Die 'k niet verdragen, Nog niet leiden kan.
 Wat baat helaas my al zyn goude Schyven,
 Nu ik versteeken ben van 't zoetste zoet,
 Daar deeze bloed myn niet meê kan geryven;
 Wat kan myn helpen al het weerlds goed.
 Het weelig vleisje, van myn jonk Meisje,
 Werd na zyn eisje, Niet eens deur gevoed.
 Hoe kan ik vreugd of blydschap by hem rapen,
 want hy is dag en nagt altyd vol pyn,
 Van sigt en Podegra kan hy niet slapen,
 Ach! is dat niet een groote vreugd voor myn,
 Stadig te zuffen, hy zit te musten:
 Altyd te duffen, hoe kan 't slimmer zyn,
 Zyn ingevalle Kin en mag're kaken,
 Druypneus en zyn Beentjes als een stok,
 Konnen myn jonge bloem tog niet vermaken,
 Zyn Aaffem thinkt hem als een vuyle Bok;
 Dien droogen Sander; 't Mogt zyn een ander,
 want hy kander, Niets dij ouwe blok,

Hy

Hy roept al spaarzaamheid dat kan veel winnen,
 En zet myn gantsche dagen aan het wiel,
 'k Moet alle dagen twee pond Vlas af spinnen,
 En nog zoo word men van dees rare ziel;
 Het lieve Eeten, dan toe-gemeeten,
 En staag verweeten, van dees Oude fiel.
 Het zyn myn Schyven zeyd hy die hier klinken,
 En zit gedurig altyd by den haard,
 Water en Scharrebier dat moet ik drinken,
 Ik schrik en gruwel van zyn gryze baard,
 't Valt my zoo bange, Duurt dit noch lange,
 'k Zal myn verhangen, Ik werd desperaet.
 Gy Jonge Dogters steld dog niet u zinnen,
 Op eenen ouden kouden bloed als ik,
 wild in 't minste het niet denken of beginnen,
 Zoo raekt gy niet als ik in zoo een strik,
 'k wou dat die ouwe, die styve kouwe,
 Ter goeder trouwe, Al hong aan de Mik.

CORIDON en SILVIA.

Stem: Van de Queezel.

Wat blijft myn herder? het is al meer dan tyd;
 Ik ga al verder / Als hy my had gezeyd /
 de tyd is lang voorby / daer ik zo in de Wei: hem
 met myn schaepjes wagten / of zou dien herder by /
 myn gunst veragten.

Myn dunkt van beeren / zien ik zyn schaepjes
 staen / Wat mag hem deeren? myn hert is veel
 belaeen / ik dypf myn Dee met spoed / Langs een
 kilaer Water-bloed / Tot ginder aen de heggen /
 daer ik myn Coridon / In slaep hond leggen.

5

Ik

Ik zal gaen weiden / myn Schaepjes aen de bron /
langs de Groen Heiden / En later Coridon / sla-
pen in rust en vree; Nemen zyn schaepjes mee / tot
dat ik weer zal komen / En zien of hy ontwaekt /
Aen deze stroomen.

o Zoete droomen / Wat baerd gy myn al pyn /
Ik ben vol schroomen / Waer of myn Schaepjes
zyn: Waer is myn Silvia? Ik zal haer zoeken
dya / Of ik haer nog kon vinden / hier in het groe-
ne Dal / Onder de Linden.

Waer zal ik dalen / Ik vind myn Schaepjes
niet / Zy zyn gestolen / Wat leet is myn geschied /
Myn Silvia myn Buid / Is ook ten Velden uit:
misschien te zaem verstonen; dooz 't blinnig onge-
diert / Als woede Wonden.

Du wil ik sterben / Ik mis myn vee en bruid:
Myn Hert afkerben / Ik neem een vast beslupt:
En wil myn mee het zwaert: Hier vellen neer ter
Aerd. Hy heeft zyn hert doozsteken / onder de linde-
boom / Is hy bezwelen.

Ik wil gaen heeren / Of Coridon ontwaekt /
daer ginder beeren / 't scheind of myn droefheid
maekt: Cylaes ik zie de Bron! daer leid myn Co-
ridon / Met 't zwaert nog in zyn zelde / moest gy
o Herder zoet! Om myn dit leiden.

Ik ben verstonen / en dooz de dood verwond /
Met diepe Wonden / Om dat ik u niet bond / om
u heb ik myn Bloed / Gestort uit lief de zoet / Co-
ridon sluyt zyn Oogen / zyn doode mond bekenit /
zyn hoofft gebogen.

Myn Herder trouwe / sterf gy de dood vooz myn:
dat zal myn rouwe / Ik leef in zware pyn / ik wil
op staende voert / storten myn laet sie bloed / en als
uw Herderinne / mee sterben om myn lief / Mit
zupber Minne.

Sp

Sy heeft genomen / het zwaert wat droebe smert
En heeft met sehroomen / 't gestoken in haer hert
En bleel zoo by die bron / Neder by Coridon:
Onder de Linden-bladen / Alwaer zy alle by /
De doodsulst laden.

De Schaepjes dwaalen: Afleemig op het veid:
Dooz Bos en dalen / Ende zyn heel ontsteld /
En droebig om de dood! van haer Herder minsoot
En hare Herderinne / die t'zaem gestorven zyn:
Mit zupber minne.

Schep moet myn Ziel gy zult verkwikken, door
traantjes die ik schrei, Ey my! myn snikken, Ge-
tuigen hoe ik lei, d'Omhelzing die ik plag, Van
Phillis te genieten, Verliet my ach! Verliet my deze
dag.

Vaar wel Minnaars ik zal u haten, Zeid zy, en
zy vlood heen, Ging my verlaten, Haar hert was
als een steen: Ik keek haar trotsheid na, myn mont
beklemt door wenen, 'k Riep Phillis sta, Ach Phillis
geeft gena.

Maar ach! zy sluyt voor myn haar Ooren, Zy
lagt en is verblyd, o spyt ik moet horen! dat zy een
ander vleid! Een aar leid in haar schoot, Een ander
strelt haar leden, Ach! wreede dood kom rak my
uit den nood.

Hebt gy niet met u bloed geschreven, doe u de
Pen ontviel, Myn ziel en leven ' Voor wien ik ne-
der kniel, 'k Schonk u myn Lente-blom, 'k Heb u
alleen verkoren, trouwloze kom, en haal u Schrift
weerom.

M I N-

MINNEZANG.

Vois: Gezwinde Bode van de Min.

MYn Silvia myn Harts-begeer, Hoe zyt gy dus verfteent? terwyl ik in de min verteer, en zegt my of gy 't meent? dat uw schoon?; die men ziet! Niemand iet: Aangenaams vertoond, dat gy myn min niet loont; meent gy dat een Man, uwe schoonheid kan, Aenschouwe zonder dat, hy door de liefde wert gevat.

Indien dat gy de liefde haat, En affchrikt voor de min, zoo keurt eeruwe Schoonheid kwaad, Die als een Veld-godin, Over al, In de wei, En de hei, Over berg en dal, weid uw Schaapjes uit de stal, Als gy in 't veld, Uwe Schoonheid stelt; wie ziet gy die u niet? Straks bemind als hy u ziet.

Indien gy niet bemin'lyk waart, En door uw Lely wit, Gelyk een venus liefde baart, waar door gy 't hart bezit, Niemand zou, Hier omtrent u bekent, Soeken door Trouw, U te hebben tot zyn Vrouw; Maar u Schoonheid, Yder een verleid: Zo dat men waar gy komt, Voor uw Schoonheid staat verstormt.

Apelles heeft Atratonica, zeer konstig afgebeeld, Maar had hy 't Beeld van Silvia, Die alle herten steelt, Afgemaald, Na konst, 'k weet zyn gonst, Bleef by u bepaalt, Om dat gy de prys behaelt; want een kuyfch gemoed. By een jeugdig bloed, En leden als een albaft, zyn gemeenlyk overlast.

Hoe

Hoe kund gy tog schoone Maegd, Voor my afkerig zyn, Wyl gy 't beeld der liefde draegt; Ey keerd u tot myn, Ziet de teid, Die ik staag, Alledaag, Tot u min verslyt, Raakt ik met myn Jonkheid kwyt, Neemt dan vry myn Jeugd Tot de Egte vreugd, En geeft u tot een gaef Nu aen uw getrouwe Slaef.

Of wild gy dat ik tot myn leed, Om uwe liefde sterf; Gy vind my tot de dood gereed, Gund my dat ik verwerf, Met een woord, Op myn Graf Dat gy straf, met een wreed akkoord, Uwen Harder hebt vermoord, Die niet leven kond toen u lieve Mond, Hem uit uw gunst verftiet, dat hy daerom 't leven liet.

Zoldaten Zang.

Stem: Pier lala lag in de Kist.

Drom maekt pder 't hert pol moet/die als een byaef Soldaet: Boos 't Vaderland zyn lpf en bloed / Fz is abouturen gaet; wanneer tamboerft ebelse staet / Om brandetown roept Solfermaet: Rod dob / derob dob dob / Rob dob derob, dob dob / Wy geben 't niet op.

Het schoonste leven is in 't veld / Daer blamt men op de Wuid / Daer speeld men heer met welnig Geld / Al had men niet een duid: Den Boer moet geven heeft hy wat / Dat lapt den heer Soldaet in 't gat; Rob dob / derob dob dob / Ec.

Wie zag ooit blpder Creatuur; wanneer men Leening geeft / Als een Soldaet van abouture / Wanneer hy werk geld heeft? Hy dinkt / Hy kilinkt / hy domineerd / Wyl hy met vreugd myn geld versterd; Rob dob / derob dob dob / Ec.

En

Een Kynsman leeft gelyk een Beer / Met grote
habited; Hy ziet zoo moedig als een Beer / Hy
blamt maer op den strydt / hy schreund voor geen
bebloede kop! hy zet zyn huid geweldig op;
Rob dob / derob dob dob / Ec.

Maer dat hy komt hy speelt den baes / Wie
schrikt niet voor zyn siem? Het Kyns-muzyk is
Crom geraes? dat geest zyn pber klein / Schal-
menen / Trommen en Trompet / Die roepen
Kynsman aen 't Banket; Rob dob / derob dob
dob / Ec.

De Marcepm van menig pond / Hoevel wat
hart van stof / Spoutwt Hans uit zyn Metalen
mond / Wie lust die ret daer of: Het klein Ban-
ket is kzyid en loot / de handgranaten Wittebrood
Rob dob / derob dob dob / Ec.

De Bommen zyn ons Venezoek / Maer mag-
tig droog van Royst / 't Was beter een gebzaden
Hoen / Al wast ook wat bemoyst / Zoo leeft een
Kynsman in het Veld / En vzeest voor Dpand
nog gewelt / Rob dob / derob dob dob / Ec.

Al wat een Kynsman ziet is zyn / En dat is
Kyns onbzyik / Hy drinkt 'er voor de hoete wpy /
En die smaekt hem wel pynk; Hy vzees voor dyp-
bet nog zyn Moer / Veel minder voor een lompe
Bger; Rob dob / derob dob dob / Ec.

De heele Wereld is zyn huis / De gantsche aerd
zyn Bed / Het Vonderend Canon gespuis; Is
Muzyk van 't Balet / Syn hoete Waeyer is de
Wind / So dat myn zyns gelyk niet vind /
Rob dob / derob dob dob / Ec.

Den Hemel is zyn Nagt-gordyn / Syn Nagt-
lygt is de maen / Behalven die der Sterren-schyn /
Syn Wecker is de haen / Een Kynsman is
een wonder Quant / Hy is de Baes van het
gant-

gantfche land; Rob dob / derob dob dob / Ec.

En komt het legger tot de Stryd / Soldaet die
Dloekt en Zweerd / Hy schiet hy houtwo / Hy
steekt / hy sneid; Hy doet wat hy begeerd / Hy
moord en geeft hy wyl Quattier / Na dat hy wale
op Kyns manier; Rob dob / derob dob dob / Ec.

En komt hy dan in 't Garnzoen / Zo heeft hy
als een Doyst / Want daer is voor hem niet te doen
Hy teerd en snieert de Doyst / Sontyds zoo gaet
hy op party / Om dat zyn Schat vermeerdert zy;
Rob dob / derob dob dob / Ec.

Hy zit gestadig in de Kzoeg / Hy drinkt en zingt
en Speeld / Van 's Avonds laer tot 's Morgens
vzoeg / Hy springt en zingt en kweeld / Hy vzaegt
na geen stof-koppig wpy / Hy mind een ander tyd
verdypf; Rob dob / derob dob dob / Ec.

Hy vzeet en zuypt maer op de klets / Syn Geld
is vzeet de kaert / hy is altyd vol Kyns-gezwyts
En zorgt niet voor de Waerd / 't Is ebenveel ware
van men 't haeld / Wanneer de Crom slaet is 't
betaeld / Rob dob / derob dob dob / Ec.

En heeft hy dan zyn tyd vergift / So dat hy
sterft de dood / Men hangt zyn degen op de Rist /
En geeft hem menig schoor; Men draegt hem
eerst een Straetjen om / hy word begraven met
de trom / Rob dob / derob dob dob / Ec.

Zang tegen de Soldaten-zang.

Op de zelfde Wys.

Wie doud ooit Armer Creatuur /
Dat nergens om en geest /
Als een Soldaet vol spoozloos Duur /
Wanneer hy 't Maend-geld heeft;

Hy zuypt / Hy zwelgt en dommineerd /
 En houd niet op eer 't is verceert / *Kian tan...*
 Van moet hy weder naekt te veld /
 En waegt zyn maeg're huid /
 Men buuc en lood / op hoop van geld /
 En kuygt zomtyds geen duynt /
 Van kailwot hy Anonitie brood /
 En dzinkt eens wyu toe uit de Sloot / *Kian tan...*
 Waer dat hy komt speelt hy den Beest /
 En stoft van zynen moed ;
 Hy meend dat pder vooz hem vzeest /
 Doe laf hy is van Bloed ;
 En als hy weer het kails-bel hoorz /
 Den arme Degter die moet vooz ; *Kian tan...*
 Zyn Adem stinkt hem nimmermeer /
 Dooz al te vette kost /
 Hy bind zyn Graf aen 't eind der Leer ;
 Verlaet hy zyn Post /
 Dal moet hy staen vooz kuyid en Loot ;
 En gaen stapboers af naer zyn dood / *Kian tan...*
 Een stukje drooz beschimmeld brood /
 Versterkt zyn Dinnzoen /
 Somtyds een oude tape Doot /
 In plaets van een Jonk hoen /
 En zo hy van de Boer wat haelt e
 't Word dikwils met de huid betaelt : *Kian tan...*
 Een rottig zepl versterkt zyn huis /
 Een Bos oud stoo zyn Bed /
 Hy is de prop van menig Lups /
 Waer hy zyn boete zet /
 Twee Vrienden heeft hy dien hy vierd /
 Dat is Armoed en buyl ongediert : *Kian tan...*
 De kuygs-man voert zyn sykdom mee /
 Waer dat hy gaet of staet /
 Zoo wel te Lande als op Zee /

Maer barst niet aen 't gebraed /
 Al zyn vermaek den gantschen dag /
 Is dat / hy veilig snoeden mag / *Kian tan...*
 En pozt den nood hem tot den stypd /
 Van kuypt hy dikwils 't Hoofd ;
 En word in eenen korten tyd /
 Van Arm of Been vergoest !
 Dan is 'er geen meer helpen aen /
 Als in de Stad die Beed'len gaen / *Kian tan...*
 Maer komt hy luytig van den dans /
 't Is hem al wat hy ziet ;
 Dan zingt en springt hy op zyn Frans /
 En weet van geen berdyet /
 Waer roekte de Wuyt op na 't Gebeg /
 Dan is hy weer den ouwen knegt / *Kian tan...*
 Word hy in 't Sarmzoen gebracht /
 Van staet hy als op stel :
 En schildert zomtyds nagt op nagt :
 By rouw meer op de wal /
 Terwyl een ander met zyn wof !
 Hem Doorens zont tot tyd verdryf / *Kian tan...*
 Heeft hy een Sappier in de Boek /
 De Pasbaen is zyn lust /
 Hy maekt zyn schat ten eersten zoek /
 Want eer heeft hy geen rust ;
 Als hem 't geld blinkt in 't gezigt /
 Dyaegt hy 't Geweer niet half zoo ligt / *Kian tan...*
 En is hy eindelikh af geleest /
 Dat ziekte hem bespringt /
 Die om geen baerd of knesels geeft /
 Maer hem naer 't Gast-huis dringt /
 Van sterft hy als een Ezel doet ;
 En is pas vooz de Woymen goed / *Kian tan...*

De Amsterdamsche Kermis.

Stem: Leftmaal toen ik schuilden voor den Regen.

Vroolike Geesten / die Dachus beminnen /
Kom mee met vroegde / nu aen den dans!
Duld uwe beuzen / verlustig uw zinnen /
Oude en Jonge / Vrouwen en Mans;
Wild nu de Kermis vieren / van deze groote stad /
Dinken en kinken / en zwieren maek nu je keeltje
nat.

Siet eens hoe dat Kizelis en Cyntje te zamen;
Dolyk gaen wandelen / hand aen hand;
Nade Klok / Doffers- en Waeffeltjes kraemen /
Want zy staet in zyn song hart geplant /
Och! liebe Kizelis jansje / koop myn wat zoete kroek
& Abond / dan zelle wy danssen; sieckze maer in je
boek.

Zyme zeld / Kniertje lief 'k heb / by myn zolen /
Weinig plaizier in myn tyd gehad;
Ga me na 't dool-hof / Kom laet ons eens dolen /
En dan zien knubbelen Hond of Kat /
Kniertje laet haer bepaten / Zyme zet haer op zy /
Piatende langs de sizaten / Komt 'er Jan Cysen
by.

Daertje met Moertje die kroegen haer spruytjes /
Crommeltje / Belletje / of een Trompet;
Of ander Poppe goed hoor haer Guytjes /
Boogje / Hoelwagentje of een Musquet; (steeg /
Een Houte Reute-kraeker / Vanne loopt lies een
Hitterfche Beilike maker / Want zy is geen deeg
Dyfters en Dyfers; nu lustig aen 't vegen;
En aen 't braveeren door Amsterdam /
Wandeld als wyzen / de beilige wegen;
Dast op de Karsten en Kermis-ham /

Gae

Gaet met u lief in vreden / Al zoetjes kizpen boort
Eens na de Kraemen toe treden; en na de Leidze
poort.

Daerzelve Marzi / met Jan Heef: zien danssen
Snappen en Kakielen / met pleizier /
Doepen / en knoeten / Waelen en Franffen /
Recommandeeren / Monsieurs! hoor hier /
Hier word het agtste wonder / Ritgeboerd op de
krood /
Met de kizpewagen / en zonder Stok; hier nooit
gehoord.

Eree dan hoorde eens de Poort uit / na buyten
Daer de pleizierige Overtoom /
Wilhe niet wandelen staet in de Schuyten /
Dinkt daer eens lustig om / zonder schroom /
Wilje de Beentjes roeren? 't Beeltje gaet naer de
Maet;

Dans daer eens met de goe Boeren / eerje naer
huis toe gaet.

Benje van 't dzinken en springen / wat loompjes
leid met de Wagen weg om 't gemak;
Ballet het toertje naer de Overtoompjes
't Lichaem wat zwaer / het verligt je zakt /
Kammen en kizpken vegen / vald wel wat kostlyk
maer /

Wat is 'er veel aen gelegen? Kermis komt een in
't Jaer.

Benje genegen / op Bassen en Deelen;
Op de Comedie en Booter-markt /
Koddig en treurig de Kiol t'zien speelen;
Op de Octaef / of de Quint of Quart /
Daer zieje Jan Pottagie / Met al zyn gekken staen
Op se neeuwen / za! za! couragie koop nu wat
Orbitaen.

E 2

Lust

Lust u een toertje langs grazige weilden /
 Bupten aen de Riuersche poozt; te doen?
 Of om een lugtje op 't Waterje t'vermijden?
 Wilt naer 't Weterings-pooztje u spoen /
 En dzinke daer by stadlander / onder het groen
 een Daen?

Onderwyl de een en de ander / Loopt naer de
 Malibaen.

Wilje dan 's Avonds nog eens om een kiphje;
 Met je Beminde naer het Zee-dphje!
 Meest tog boozigtigjes / laetje racu /
 Ik wil die hzollen mejen; En leggen 't hoofstje
 daer Paerden nog wagens en rejen, goede nagt
 al t'gaer.

Op 't Verjaaren van Mejuffer Kaatje N. N.

Stem: ô Vreugdige vrolijkheid.

Couragie dat gaat 'er op los,
 Om t'avond met vreugt te vergaaren,
 Al druk ik nu haar als een Vos,
 ô Kaatje! ik moest jou nou Verjaaren:
 Zet Taarten, Bolletjes en Roemertjes klaar,
 Dan zingen en springen wy onder malkaar;
 Het beurt maar eens in 't Jaar.

Ik wensch jou een lûgtige buy,
 Om een Glaasje eens helder te ligten;
 Of anders zoo ik heb ik den bruy,
 Om op je Verjaaren te digten:
 't Moet speelen en kweelen, Op Snaren en Flnyt,
 't Verjaren heeft anders geen lever nog kuit,
 Al 't-danffen dat is om de Bruid.

Zeg

Zeg vry dat jou waardigen Man,
 Zyn Hakke-bord snaren moet stellen:
 Dan kom ik lig t'Avond vroeg an;
 En zelve wel Sprookjes vertellen,
 Van melis de Vryer, van Harrelequyn,
 Of van de Quakzalver, of na het mag zyn;
 Det deuntje van Krelis en Tryn.

Of vreugdige vrolykheid,
 Of 't Amsterdams Kermis houwen,
 Of 't lof van den Wyn en de Meid;
 Of Bachus en Venus ontvouwen,
 Of brengen eens Bregtje met Jillis in 't Spel,
 Of 't Lotery-Leven, (veritaje me wel?)
 Of anders den Varens-gezel.

Wy wenschen je hoofje gemak,
 Uwe Oogjes nooit Traanen meer te uiten!
 Je Neusje veel Snuyf tabak,
 Uw Oortjes nooit ruyfchen nog tuyten,
 Je Mondje goe Imaak en je Keeltje goe klank,
 Je Schootels vol Spys en je Kruyken vol drank;
 Je Voerjes een lugrige gank.

Je Hals en je Schouders bevryd,
 Van koude verstyving te blijven
 Je Handjes dat die op haer tyd,
 Slegts vouwen stryken en styven,
 Je Lenden en Leeden en al wat 'er voort,
 Uit ofte inwendig nog meer anie hoord;
 Nooit ongemak komen aan boord.

Voorts wensch ik je leven plaizier,
 Je kasje vol gouwe Ducaten,
 Je kelder vol wyn en bier,
 Je Beursje vol zilvere Platen,
 Je winkel vol klanten, en je Potten vol Smout,
 En wel gelukzalig en Oud.

☞ 3

DRINK.

D R I N K - L I E D .

Stem: Bouré.

IK prees wel eer, Uit liefde teer,
 De Lonkjes van myn zoete Min-Godin;
 Ik prees wel eer, Maar nu niet meer,
 De kragten van de min!
 Nu buyge wy voor't Alraar van de dikke bolle God,
 En wy spotten met het lot, van't zoete Minne-rot,
 Nu buygen voor Buchus volle vat,
 En pryzen 't druive nat.

ô Schoone wyn! u Christalyn
 Gezigt, verligt ons alderhande smert,
 ô Schoone wyn, gy dryft de pyn,
 En zwaarigheid van 't hert,
 u ed'le deugd van mahomet verketterd en verdoemt,
 Die zal eeuwig zyn geroemd, En ons leven zyn
 genoemd,

Uwe Ed'le deugd bemin ih boven al,
 Soo lang ik leven zal.

Avoes Buurman, dat geld u dan,
 Dat's uw gezondheid met een volle Fluid;
 Avoes Buurman, wat zegje 'er van?

Dit Glasje dat moet uit,
 dat is u voor, zet aan! zie zoo, dat is een goed begin
 Zo! haal in, haal in, haal in dat is zuiver onze zin
 Dat is voor, en 't Glasje met een veeg,
 Schoon uit een helder leeg.

Komt Schenker t'za, Za schenkt eens dra;
 Laat lopen, 't zal voor een goed Zeeman zyn
 Komt Schenker t'za, Hy wagt al na,
 Een frisschen Roemer wyn,

daaf

daar naaste buur, ei! hoe zoet dit glaasje u toegelagt;
 Ziet! ik had het u gebragt, en u droge keel bedagt,
 daar naaste Buur, za veegt het ook terstond
 Schoon uit tot aan de grond.

Een Nieuw Lied van

B A C H U S .

Vois: De Marsch van Marleburg

Zie daer ik heb den hoop van Wyn /
 Ik geef het Dypen te eenemael de zakt;
 Ik hou nu meer en 't heeft oock schyn / van d'wyn
 En een Pyp Tabak;
 'k Heb lang gelopen na de Meid 'er gat!
 Ik ben dat mal gebryp al zat /
 De min heeft in myn zin geen vat;
 Ik hou het met het dryppen nat /
 Laet al die wil gaen Dypen dan!
 Ik kies voor Wyn / den koelen Wyn /
 En hou het met een volle kan.

Al in 't byen is maer bynjery /
 Men krygt 'er niet met al van in het Dyp!
 't Is beter ongebonden by / Ik voor my /
 Heb den byn van 't Dyp!
 Ik zie in 't trouwen weinig rarigheid /
 Het steekt in vol last en zwaarigheid /
 De trouw baerd rou / 'k zeg jou / de Meid
 Heeft menig in 't verdoet geleid /
 De trouw is vast een Slaef altyd.

C 4

En

En ook terstond dooz 't Egt-verbond /
 Syn zoete gulde byzheid klypt.
 Trouw men een Allebastze Pop /
 Soo dat haer glans Jan alle man bekoord;
 Zy geeft u ligt twee hoorens op / en de schop /
 't Is wel meer gehoord.

Of is zy lelph als de nagt; wat ist?
 Als men 't vermaek der oogen mist?
 Is zy vlph / zo wyl en slyph haer list /
 Of je bent als aen een Boorn bepist;
 So haer verstand den Meester is /
 Of weet zy niet? dan is zy ziet:
 Slechts laffe ongezoute Vis.

Is 't Wyl meer geldig dan den Man /
 o je! wat hoort hy dagelphs verwoyt /
 Cast hy 't zonnepyl een waering an / 'k weet 'er van
 Hoe den man van leid /
 Daarom bezuet ik nu een Minnaers-lot /
 Die om de bystiers klypt en suot;
 En klygt / en dlygt / en zlygt als zot /
 En rammelt als een rommel-pot;
 Ik laet die hoerswyl dooz de Jeugd /
 Het Duwelyph / is grauvelph;
 De byzheit is myn hoogste vzeugt.

De min van Tyter en Philida in een
 Samenpraak.

Stem: Philida myn Siels-Voogheeffe.

Tyter.

Zullen den myn dwoebe klagten /
 Ach! raentwaerde Philida;
 Moit u straf gelmoed verzagten?
 Stark / el staekt myne ongena!
 Soeten Engel toon medogen!

Ziet

Ziet tog met ontfermende oogen /
 Uw bezukten Cyter aen /
 Of het is niet / of het is niet / of het is niet
 hem gedaen.

Philida. Seg my Cyter / hoe kan 't wezen?
 Dat gy dus u zels ontruff;
 En d'oozack my noemt in dezen /
 Dimmer gaf ik van myn dagen /
 Daer gy beter zyn bewust?
 Niemand reden om te klagen;
 Wyl ik alle strafheid zwigt /
 Schoon gy my dus / schoon gy my dus / schoon
 gy my dus straf berigt.

Tyter. Philida u slysch ontloken
 Jeugt / en gaven der Natuur:
 Heeft in my de gloed ontstoken /
 Van 't inwendig Minne-vuur:
 Dooz u liebe Covertonten:
 En oogjes die als sterren pronken!
 Zoof my Venus kleinste wigt /
 Met zyn selle / met zyn selle / met zyn selle
 minne-schigt.

Philida. Wel / wat dat een mensch moet horen /
 'k Agt zyn Pylen kragteloos /
 Cupido / dien blind geboren:
 Heeft op my geen magt altoos /
 Laet gy u verstand en zinnen /
 Van dat blinde wigt verwinnen?
 Klageet u Brand dan aen dien bloed /
 Die u deze / die u deze / die u deze smert aen doet.

Tyter. Philida / myn zoeten Engel!

Ach! Wat spreekt gy onbedogt /
 Cupido / dien kleinen bengel:
 Houd de heel Natuur verknogt:
 Sonder hem / viel 't al in dypgen /

E 5

't Doet

't Moet voor zynen Scepter buigen;
Goden / Menschen en al 't Dee /
zelfs de bissen / zelfs de bissen / zelfs de bissen
in de Zee.

Philida. 'k Weet wel Cyter / dat Poeten
Syn gebied / zeer loyt en vreed;
Kunstig weten uit te meten /
Maer ik agt dat niet een beet /
'k Lag met dezen blinden Schutter;
Konde Schippen syn veel nutter /
Schigten van de liefde en min /
Want die treffen / want die treffen / want die
treffen yders zin.

Tyter. Moet me dan door 't geld bekoren?
Ach! zoo dat u hertje bind /
Agte ik al myn hoop verlooren:
'k Ben een slechte Duis-mans kind /
'k Heb / gekykt de Herders knacpjes /
Al myn Eydrom is myn Schacpjes:
Is uw' min niet goud te koop /
Ach! dan min ik / ach! dan min ik / ach!
dan min ik buiten hoop.

Philida. Heen! Kambassen trouwen minnaer;
My bekooft geen geld nog goed /
Siet ik hoon u min verwinnaer /
Om de oprechtigheid uw's gemoed;
'k Zal u kynn als Bypd'gom cieren /
Met geheingden Lautwerieren /
En een kranz van jeugdig veil;
T. 'k dank den Hemel / 'k dank den Hemel /
'k dank den Hemel / voor dit heil.

Gunt my onder deze Linde /
U te omhelzen met een kus?
F. Sagt myn Herder / myn Beminden /
Sagt hoe streekt en kust gy dus?
T. 'k Eysch

R. 'k Eysch voldoening van Minne-lusjes /
F. Cyter Lief / ey wagt tot flusjes;
Tot wy komen aen de Laen /
T. 'k Ben te vreden / 'k ben te vreden / 'k ben te
vreden laet ons gaen.

Cloris Minne-klagt.

Stem: Aimable Vain qucer.

Hoe speeld my de min / Dan myn Verderin /
Myn Flora / myn waerde; Myn vzeugde
op Aerde / Geslaeg in den zin; door 't groot ber-
mogen / Der stonkerende oogten / Dan myn Enge-
lin; Haer blozende mond / Haer poezele leden /
Haer volmaekte zeden: houd myn ziel gevond;
Ach! ach! wanneer / geniet ik eens de eer? Om
u te genaken? Myn doel en myn baken / Ach wist
gy hoe teer! ó schoone Maegt / Ho Cloris syn
hert en gevrouwe min opdraegt.

Ach Flora kom kom / kom myn Zonne-blom;
kom / keerd u verheben: Na 't ligt uw's leven /
U Cloris / eens om; Ach! laet myn stralen / op
u schoonheid daelen / Als u Buiddegem? Ik zal
door myn ligt; de neb'len verdruppen / des min en
beschryven / U volmaekte gezigt; Geen God Ju-
pyn! Ver schept in wat schyn: Om schoonheert te
winnen / of Cloris in 't minnen / Sal d'ystiger syn
En daer in niet asiaten / voor Flora haer weder-
liesde bied.

Is 't mogelyk Soon! Kan myn Venus schoon
Du minneloos leven? wat vzeugd kan 't geven?
Sal zy by haer Afoon! dan nimmer kussen? syn
Minne-blam blussen? Of is Venus-zoon: Dat
milk-

mikkende kind / Om schoonheen te wonden / zyn
hand nu gebonden / Azagtelooz en blind ? waerom
of 't wigt / Du toeiger zyn pligt / Aen Flora te
toonen ? Of spild hy op schoonen ; Ongaerne zyn
Schigt ? Uit vrees van aen / zulks wildschut eens
zelver te gast t' moeten gaen.

Ik buig my voor haer / Goddelyk Altaer ; om
haer door myn sincken / In min te ontfeken / Ik
zal openbaer / Myn uitberhoren / Myn hiden
doen horen / Door Gezang en Snaer ; 'k Zal 't
Marinere beeld ; Pigmation's streelen : Met quee-
len en speelen / Tot z'haer Gaven deeld / 'k Zal
op myn Fluylt / Met treurig geluyt / In Le-
d'ren en Psalmen / Myn liden uit galmen / Op
datze (daer uit / Myn dukt en sinert
Verstaende) minzaam en medogend' werd.

OS ***** SO

Een waaragtig Verhaal van een Dienst-
maagd, die by haar Meesters Zoon bevrugt was,
en 't Kind een Jaar lang in de Beschuyt-Ton
verbergde.

Stem: ô Wereld vol van overdaad.

Komt Vyenden lustert na dit Lied / Dat ik u
hier zal zingen ; Het is dog zo geschied / Een
Maegd van Amsterdaim / Die daer de ryz aennam
Te Haerlem dienen quam.

Zy diende by een koopman daer / Die had een
eenig' zoon / Die zyn oog sloeg op haer / Hy
sprak myn lief vrydin ; Gy staet in mynen zin ;
Anders ik niemand min.

Zy sprak myn Heer gaet dog van myn / gy kunt
wel aers aen raken / Daer zyn wel Juffers syn ;
Maer.

Maer hy sprak haer alleen: En maelte dyoef ge-
ween: Met ilagen en gebeem.

Hy dan met vlyen met af liet; Tot hy deez' maegd
heeft beslapen / En haer Eer berooft ziet: Zoo
dat de Maegd aldaer / Raekte met 't kind zwaer
By deze Zoonen klaer.

Agte Maenden helaes het was piblyk / Doe
ging de Zoon repzen: Geheel na Drankyk / Hy
sprak doer liefste hoen / Als gy waerd met sat-
zoen: Wild dan uw kind verdoen.

Op dat het mag verholen zyn / Als ik wederom
komen / Sult gy trouwen met myn: Och lief
sprak zy met spoed: Ik kan niet zyn verwoed ;
Op myn blees ende bloed.

Kom lief wilt myn belooben sijn / Dat gy het
zult vermoorden / En doet dog mynen wil /
Daer is een zakk met Geld / Het is nog ongeteld :
Daer gy van leuen zeld.

Sy belofde daer doe met 'er hand / Dat zy
het zou vermoorden / En helpen zoo van kant :
Toen trok de Jongman heen / De Maegd vol
van getoewen ; Bleef zitten daer alleen.

Als nu haer Batenmoed quam aen: Ging
zy na boven treden / Heel droebig en beloen :
Daer heeft zy doe geteeld / Een Jonge Soone
Geld / Als een Waster beeld.

Als zy het kind daer hadde nou / Ging zy te
regt beppenzen / Of zy 't vermoorden zou /
Maer daer een stemme quam / Als zy 't in de
armen nam / Betwaert uwe liebe lam.

Sy viel doe op haer knien neer / En slofte haer
gebeden / En riep aen God den Heer / ô Grootte
God zeer goed / Ik bid u met ootmoet /
My en myn kind behoed.

Sy wond het kind in doeken hoor / En lei het
in

in een Conne / Ging na beneden voort ; Of haer
gants deerden niet / Maer deze Maegt ziet
Was wel in groot verdriet.

Sy deed haer Werk zo 't behoort / Als zy het
had gedaen : Ging zy na boven voort / En boed
het kind aldaer / Tot dat het was een Jaer /
Eer 't iemand wierd gewaer.

Haer Meester het op 't lest vernam / Hy sprak
tot zyn Huysvrouwe : Hoe of dat zo by quam
Dat altd de Meid plaen / Alsze 't werk heeft
gedaen / Na boven toe moet gaen.

Ik moet haer eens sturen na buyt / Op Do-
geluyck Hof-steede / Dat zy wat lang byst uit
Want ik hyn quae gedagt / En moet dan zien
met magt : Wat zy daer heeft gebracht.

Men stuurd haer na d' Hoffer ter stand /
Vrouwen Meester gingen boven / En zогten daer
in 't rond : Maer wat zy zогten ziet / Met pver
en met vliet / Zy en vonden daer niet.

Op 't lest zo sprak de Meester daer / Ik moet
ook eens gaen kypen / In deze Con voortwaer /
Daer zag hy 't Schaepje teer / Verschijfte also
zeer / Dat hy schier viel ter neer.

Hy riep zeer luyde en verbaest / Een kind myn
Lieve Vrouwe / Leid hier / komt met 'er haest /
Zou dit wel zyn ten toon ; Van onze Maegt
schoon / Dat zy heeft by ons Soon.

Zy brachten 't kindje na beneen / De Maegd
quam t'huys gegange / En ging na boven treen /
Zy in de Conne ziet ; Maer vond haer kindje niet
Dat was haer groot verdriet.

Hoe ging zy weer na beneden voort / Met oogen
vol van tranen ; De Meester zeide hoort / Is u
geschied veel lye ; Zegt het myn zoete Meid /
Waerom dat gy zoo schreid.

Met

Met regt is dat ik schrijven mag ; Myn is myn
kind ontnomen / Dat stil in ruste lag / Hy bragt
de Maegd eerbaer / Al by zyn Vrouw aldaer /
Die met haer kindje waer.

De meester braegde heel gewis / wie van dat zoete
kindje / de regte Vader is ? de maegd sprak zonder
schroom : Het is uw eygen zoon / die my bedroog
ouvroom.

Wel zo myn zoon de Vader is / zo moet hy u ook
trouwe / heb gy belofenis ? ja sprak zy van zyn
hand / heb ik dees trouw falsant / die hy my gaf te
pand.

Hy schreef een brief wachte niet lang / ach zoon wilt
over komen ! want wy leggen heel krank / en dit wel
haestig doet / eer de dood ons ontmoet / dus kephit
dan na u goed.

De zoon wel haestig reizen quam / Als hy t'huys
was gekomen / wel haest wat aers vernam / de va-
der sprak hem an / zegt myn nu zoone dan ? bent
gy den Vader van.

Hy sprak / ja vader met der spoet / ik kan het niet
verzaken / 't Is myn vleesch en bloed / wel hebt gy
zulkis gedaen / zoo wil 'k van stonden aen gy haer
zult trouwen gaen.

De zoon dede veel tegenweer / toen sprak de vader
goedig / brenge deze maegt in eer / of ik maek met
'er spoed / uw bastert van myn goed / en geeft aen 't
kindje zoer.

Hoe heeft de zoon getozenteerd / zy gingen daer
te trouwen / dit was de Meids begerd / door d' va-
der bewerkt met vlyt ; dees maegd voi trouwigheid
Die was ook zeer verblind.

Gy dogters als gy komt ten val / wil God hoor
oogen houden / hy u dan helpen zal ; gelyk als deze
meid : onnozel was verleid / maer God heeft haer
verbleid.

Het

Het Geestelyk Uur-Slag.

Stem: Het Nagtegaaltje kleine, &c.

Komt hier bedrukte Zielen / Hoozt na u schuldige pligt / 't Geen ieder Uur u leerd / die hol van zonden kzielen / En hoozt na man berigt / A buigzaam dog verneerd: Na wellust en begeert / Zal ik my hier vertoonen / Gelpk ik voozmaels plag / 't Einde zal het werk hier kzonem / Twaelf uuren is een dag.

De klok slaat Een.

De klok is een geslagen / gedenkt aen eenen Godt: Die 't alles geeft en voerd; Een Weereld met behagen; Een Kerck word veel bespot / Een Middelaer Christus goed; Ook een geloof zeer zoet / Een weg ten eeuwige leven / die Christus heeft bereid / Door die hem hier aenkleeben; So ons de Schrift verbreed.

De Klok slaat twee.

De klok slaet twee wilt merken / God schiep in den begin / Twee schoone ligten groot / Twee Menschen tot versterken / bragt hy ter weerd in; Adam en Evas blood; Waer uit den Mensch eerst spraot; Is alleen stof en aerden / Dog neerstig hier op let / God gaf Mozes vol waerden / Twee Tafels in zyn wet.

De klok slaat drie.

De klok slaet drie mits dezen / denkt drie Perzoonen zyn: In 't Goddelijk bestand: Een waere God in wezen / Hoozt aen de woorden myn / Nu dog gelpkerhand! Gooz drie Feest yden zand / In 't Jaer aen d' Israelpten / die zy hebben ge-eerd / Die Jongelinge deed men simpten / In 't vuur dog niet verteerd.

De

De klok slaat vier.

De klok slaet vier wilt weten: Vier Monarchien hoog / Na Daniels beschryf; d'Evangelisten vermeen; Zyn vier in haer vertoog / tot vzeugd vooz ziel en lyf; Uit 't Paradys zeer styf / vloeden ook vier Kiebvieren / vier Elementen ziet / Het Jaer dooz Godts bestieren / In vieren regt bediet.

De klok slaat vyf.

De klok slaet vyf wilt hooren / Dof Boeke Mozes schreef; Dof wonden kreeg Godts Zoon vof steenen om 't oozbooren / En David zoo verdreef: Den Goliath tot hoon: Denkt Christus met vof vzoen / vof duizend menschen spysden / vof dwaerze Maegden gaen bedrukt / En Godt bewysde Sodom zyn straffe aen.

De klok slaat zes.

Slaet de klok zes denkt mede; In zes dagen heeft de Heer; het alles wel gemaeht / zes toeblugtige sieeden / kreeg Israel na beger; Godts gunst is haer genacht / zes dagen ongelacht / Moeste zy 't Manna rapen; In de wilde woestyn! Christus by de Dyplofts knapen / Maekt zes kuyphen water Wpn.

De klok slaat Zeven.

Wanneer de klok slaet zeven / Gedenkt God heeft gerust / Al van zyn Arbeid; En Jacob heeft begeben / Al na zyn wil en lust / Zeven jaer dienstbaerheid / Om Rachel zo gezeid / Men leest van Pharo's tyden / Seven jaer goed en quaed / Een Koning zig moest belyden; Met Gras dat op 't veld staet.

De klok slaat Agt.

Slaet de klok Agt wil gedenken; Agt wonden persekt / Dooz Elias verklaerd: Laet u gemact niet kzenken / Maer tonen u verwekt / agt me

menschen zyn gespaerd / In d'Ark Noachs be-
waerd / Den agtsten dag besuceden; Wierd on-
zen Heiland mee; Hy als een Boest der vreedden /
Hier zoo zyn intree dee.

De klok slaet Negen.

Wel als de klok slaet negen / Denkt Dabid lag
in zond; Wel negen Maenden lang / De Wyn-
gaerds lien daer tegen / Zo het den Heer bevond
Gaf loon zonder bedwang: Maer Godes Soon
zeer bang; Ten negen Hur na wenschen / Riep
hy in droebe klagt! Men 't kuzis booz vese men-
schen / Het is nu al volbragt.

De klok slaet Tien.

De klok slaet tien met zinnen / denkt hoe tien
plazen wel / Godt in Egypten gaf / Jeroba-
ams beghinen; 't Was 't Volk van Israël; Tien
Stammen sel en stas / Dat Christus was uit 't
graf / Vou Thomas niet geloben / Van tien
getuigenis: Godt zond ook nog van boben /
de tien geboden wis.

De klok slaet Elf.

Is de klok elf geslagen / Denkt elf Apostelen
maer / Die zyn gebleeben trouw / Volgt haer in
alle wegen; Soo komt gy mee hier naer / In 't
hemels gebouw / Bezeyd van alle routw / Godes
kopngaert zonder treuren / Sal altyd open staen
Al quam gy te Elf uren: Hy zou uniet afflaen.

De klok slaet Twaelf.

Is 't Twaelf wilt hier op agten / Want Is-
raels Volk booz eerst / Bestond toteen der Som
wilt horen met aendagt / Twaelf Spions onbe-
breeft / Singen na Kanaen om: Twaelf Stree-
nen men vernam / In Herons Boest lap ston-
den / 't Jaer is afgebeeld / 't Werd doorgaens
nog bebonden / Soo is het al verdeeld.

Wilt dit dog wel onthouwen / Waer dat gy
keert of gaet / In deze wereld tyd / En Man-
nen eude Vrouwen / Tot uwer zielen baet; In
den bequamen tyd / En neemt niet lang resppe
Wilt dit gestadig leeren / Gedurig en altoos /
Zingt dit om Godt te eeren /
Verlaten de zonden boos.

Een Nieuw Lied, van den Haat en Nyd

Stem: wat is de Wareld boos.

Wat vind men in dees tyd,
By d'Menschen al haat en Nyd;
Het wareldsche Toneel,
Is vol haat en krakeel,
Het scheind de Liefde is van kant,
En yder Mensch heeft zyn verstand;
By Arm of Ryk van staat, Is nyd en haat,
Ziet Koning, Vorsten aan,
Sy zyn met haat en nyd belaan,
want zy voeren den stryd,
Door haad en nyd,
Door haat word menig Land vernielt:
Door nyd word menig Mensch onrzielt,
En door de haad en nyd, is Oorlog en Stryd,
By Koopluy van verstand,
Komt haat en nyd van alle kand,
In haar handel en practyk,
Al was het geen Bedriegery,
Van haat en nyt zyn zy niet vry,
De haat is in 't gemeen, by yder een.
De Doctoor liep op let:
Syn ook met haat en nyt bezet;

Elk roemd hy is een Man,
Die veel genezen kan,
Een Quakzalver van het Land,
Al heeft hy zomtyds meer verstand,
Zyn konst is Doctoor's spyt, door haat en nyt.

Apothekers en Barbiers,
de Kramers en winkeliers,
Zy doen malkander groote spyt,
door haat en nyt:
Een yder pryst zyn eigen waar,
door haat en nyt schendenz' elkaar,
Veel zoeken hun profyt, door haat en nyt.

De Bakkers klynen en groot,
Sy pryzen ook haar eigen Brood,
Tot elkanders verwyf!
door haat en nyt,
En die de meeste Neering heeft,
die werd misgund als dat hy leeft,
door zyn opregtigheid, werd gy benyd.

Een Kleeremaker ziet,
Heeft haat en nyd al agt hy 't niet,
Als hy door de Schaar wyd
Te veel van 't Laken snyd,
Het is, Couleure grof en fyn,
Een Broek moet voor den Snyder zyn,
Het is om geen haat of nyd, maar om profyt.

De Boeren van het Land,
Syn Volk, met haat haat en nije beplant,
Komen zy met haar waar,
Op de Markt by elkaar,
Die eerst de Boter goed koop geeft,
Denkt vry dat hy benyders heeft,
Syn boter werd versmaad, door nyd en haat.

Lied zangers by de de hoop,
Zy gaan met haat en nyd te koop,

Den een gund den aar geen Brood,
Door haat en neid zeer groot,
Ik heb het uw voorzeid,
De wereld is vol haat en neid,
Want niemand is bevreid, van haat en neid.

Lief hebbers wie gy zyt,
Koopt hier dit Lied van haat en neid:
Het Boekje by malkaar,
Voor twee Stuijvers te gaar,
En gy die onnozel zeid,
Doorleest en leerd de haat en neid,
Maar u van haat en nyd, ten hoogsten meid.

Een Avontuurlyk Lied, van een Oost-Indies-vaarder, die 't geluk met de voet stiet.

Vois: Ik drink de Nieuwe Most.

Wer is 't Fortuin nu ras / dat my laest gunstig
was / en bood myn zelfs geluk in oberbloed /
Maer ik als Blind / Schopten het met de voet :
ik was wys zonder verstand / en eerst gekomen
uit Oost-Indies Land / Al myn vermaek was
dronke drinke / ik had noit geen rou : Als 't Geld
maer duuren won.

Ik was nau in de Stad / of ziet een maegd die
had: Haer oog geslagen straks op myn Perzoon /
Myn zeide Kleeren Blonke wonder schoon / en
myn Goud-geel kuld haer : hing op myn schou-
der of 't een wipgaerd waerd : Ik dansste pasjes
op Bier winden: Ik Song een deuntje toe : dat
Schoon-kind wierd niet moe.

Terwyl ik zong en sprong: een zugtjen haer
ontgong: doe dogt ik mede op die zelsde stond ;
dat zugje komt al uit een diepe grond ; maer die

Gost-Indie hend / zyn zulke zugjes we getwend?
Ik sprek haer aen met zoete reden / dogter ik
wou dat gy! ook dansten eens met my.

Doe schoot zy my een lonk / maer ik rook dade-
lyk bronk; dat was gezeid; kom gaen wy hier
van daen / Ik heb dat lonkje met 'er haest ver-
staen! Ik heb adieu gezeid? En dat schoon kind
met myn mee geleid / Jongman zei zy in Gost-in-
die / hebt gy lang verkeerdt;
Maer wat word daer geleerd.

Daen ik in Indie waer / Leefde ik als een baer
Maer met 'er tyd wierd ik een byakje stout / En ik
ging werken in zwart Ebben-hout / myn baert-
jes Propewang / die maakte booz myn Bonkes en
Pimang / myn Mackan en myn Campo Cydore /
Was gecallefact /

Maer hy had nog geen baert.

Ik heb na myn begeert / dat Ambagt wel ge-
leerd / Ik heb een Kozje bazen wel behaegt; Sy
hebben van myn werk nooft geklaegt; myn Sou-
doetj-kleur! dat gaf myn by de Dontjes groot fa-
veur / Al moest ik drie vier schost 's nagts werken
Ik was altyd bereid /

En verzuimd' nooit geen tyd.

Gy sprekkt een tael Jongman / die ik niet ver-
staen en kan / maer Propewang is dat geen Vogel-
strups? Neen 't is te zeggen Hospes van 't huis;
ik dagt gy byaegt my veel / Derstond gy 't regt gy
maakte wijs byakeel / ik byagtze by de Musikanten /
Jongman zei zy zyn / kom danst een rps met myn.

Daer op was ik niet lyp / ik dogt dat 's niet een
bruy / Sa Speelman stypit maer op de Latoon!
En schroomd geen snacren / maer denkt op uo'
leon; Cermt de snacren gaen / myn radde leden
hier niet stil en staen / ik scheen als van de wind ge-
dye-

dyeben / Campyolen ras / Snee ik dan op zyn pas
Doen zei zy lact ons gaen / Gy hebt myn wil
voldaen / Maer van uo' Ambagt daer gy zo van
spreekt / Word dan Ten op een winkel niet geleerd /
Bent gy nog Ongetrouwt? Misschien word ons
Bier hier t'zaem gebrouwt: Myn Ouders sijn
zyn hier Woonagtig / Binnen deze Stad / Dooz-
zlen van Geld en Schat.

Doen dage ik in myn zin / dit maket een goed
begin / wel dogter hoe zou ik zyn gepaerd / Daer
ik myn maegdom zo lang heb bewaerd / wel jonk-
man zei zy weer / blyst myn getrouwt ik maek u
tot een heer / laet voortgaen al u zorge baren / geld
en goeg genoeg / Heb ik tot ons behoef.

Sy bragt myn in een zael / het scheen een Plaets
Rojael / De koele wyn had daer zo zoete smaect /
Maer dooz haer hoofd wat lichter is geraekt / het
rachten haer in 't hoofd / zy schonk myn 't plekje
daer zy was gekloost / En 't Bosje digt met Jonge
Boomen / daer nooit Jager booz / En had ge-
jaegt te booz.

Uyt Wijn greep ikze ras / doer zy het smaelsie
was / Wy vielen t'zamen op het zwane dong / de
Pot aen twee / het was een byeugd booz ons / Ik
hebt 'er op gelet / Een dyonke Griet / Een Engel in
het Bed / Maer eer ik 't wist begon 't te dagen /
zulken vroegen dag / ik nooit in 't Indie zag.

Doen was zy nog niet te breen / Maer gink haer
naekt ontkleen / Silber Goud en al haer kosteljk-
heid / Dat heeftze by maktaer neer geleid / En
zei / Kiest na gewoon: Wat hebt gy liever booz u
Arbeids-loon / Dit Lys in 't Vernipt / of die Ju-
weelen? Maer de kosteljkheid / heeft myn elkes
verleid.

Doen zei zy weg Booswig t / Gaet straks uit
myn

myn gezigt / Versmaed gy my om dat ik hier sta
naekt: Zo zyt gy uit myn gratie heel geraekt:
Strykt weg u laeste gaef / die gy zelfs kiest: en
blyft een anders Slaef! Ik berst van spyt / en ga
vertrekken; Want gy zult gewis /
Niet ruyken daer ik Dis.

Verfond zo gink zy heen / En liet my in 't ge-
ween! In myn gemoed verbloekte ik zeer boos;
dat ik het goud voor 't schoone Lighaem koos /
dus Jonkmans leert door; wild beter kiezen als
't u zo komt voor / dan zult gy prijs en eer behalen
ik was ziende blind /
En bong een Hand vol wind.

Oplos tot een besluit / 't Fortuin is met myn
nit / Wat baet nu al dat overschoon plezier / dat
ik gehad heb met dat Venus-dier! Hoord dit gy
Dyers aen / wilt beter doen als ik heb gedaen /
ik was gewend in de Hel te Leven / want ik meen-
den gewis / dat daer de Hemel is.

P A S T O R E L.

Stem: Rozemond die lag gedoken

FLoramunde, Rozemunde, Celestina, Florida,
Rozanira; Adelgunda, Dianira, Clorida,
Amarilla, Philida, Philis en Rozania.

Deze twaalf Herderinnen, Saten 't samen by een
Beek, 't Scheen een Raed van veel Godinnen; nie-
mand Venus schoonheid week, nimmer zag men 't
heele Jaer, Meerder schoonheid by malkaar.

Yder noeide zig met Baden, In de koele water-
stroom, Geen van allen was beladen, Moeder-naekt
en zonder schroom, 't was het zoetste schouw-spel
ach! Dat men ooit zyn leven zag.

Phi-

Philostratus en Philander, Cloris, Paris, Telamon
Met Amatus en Silbander, Circis, Floris, Celadon.
Rhododophus, Orismaan,
Deze twaalf zagen 't aan.

't Waren Herders die deez' Maagden, Minden
als een Bloem en Douw, En haar min malkander
klaagden, Yder haakte na de Trouw,
Maar haar Vryen was verkeerd,
En dat werd haar nu geleerd.

Geen van al de Nimphen wisten, Dat zy wierden
dus verspied, Van haar Vryers, die met listen loer-
den, en men zagze niet: Eindelyk sprak Floramont
Kom gespeeltjes in het rond.

Yder voegde zig in 't ronde, 't Eerste woord sprak
Adelgond, Tegen schoone Floramond, zult gy eer
of Rozamond, Van u beide zyn de Bruid?
Zegt het nu eens zuiver uit.

o 't Is maar malligheid Speel maarje! Riep de schoo-
ne Amaril: 't Schort de Herders aan een praatje, geen
van alle heeft de wil: Niemand zoekt den Echten-
staat, Anders wift ik goeden raad.

Wel wat raad sprak Rozenira, weetje voor de
Herders dog? 'k wed ik 't weet, zaid' Dianira,
Of myn mening is bedrog: wel, zaid' Amarilla,
spreek, Of het 'er by geval na leek.

Dianier sprak, gy zoud raden, dat een ider Her-
derkoos, om zyn lusten te verzaden, van 't gebruyk
der Maagden roos, want de Vrijers zyn te blo,
Zegt eens, wasuw Raad niet zo.

Even zoo zyn myn gedagten, Sprak de schoone
Amaril: wat zyn al de Herders klagten, 't is onnodig
tyd verspil: Yder van ons tragt naar de Echt;
Celestina zaid, 't is regt.

Florida die sprak, myn Herder; kust en strykt
en streeld myn Borst, Nimmermeer en komt hy

5

ver-

verder, maar dat ik hem zeggen dorst, 'k Had al lang
gezeid tast toe, Plukt het Roosje, 'k ben 't al moe.

Al de zoete Nimpjes zelden, Amarilla's raad was
goed, Yder woud het gaarne leiden, Al was 't ook op
staande voet, 'k was gereed zeld Floramond, en ik
ook, zeld Adalgrond.

Rhododophus sprak, 't is louter, Brave herders
hoorje wel? wie word daar door niet te stouter?
Sy zijn t'zamen in de knel, waar nu langer nage-
haakt, Yder ziet de zijnen naakt.

Philoftratus sprak, de reden, Leerd ons dat men
dus gekleed, Niet en veegt met naakte leden: Orisman
zei 't is te wreed: Naakt by naakt dat is de zwier,
Ik verlang na Rozenier.

Snel was ider uit zijn kleeren, ider een had groo-
ten haast, Niemand woud' den andere keeren, Yder
liep gelijk verbaast, Elk liep op de zijne toe:
Denkt eens hoe men was te moe.

Philoftraat greep Floramonde Rhododaphue clo-
rida Thelamon greep Adelgunda, Celadon Rozania
Orismanus Rozanier, en Amantus Dianier.

Paris die greep Amarillis, Cloris die greep Philida
Floris liep terstond na Philis, Thris liep na Florida,
En Silvander wat hy kond,
Liep straks na zijn Rozemond.

Maar Philander was de laatste, die by Celestina
quam geen van alle was de quaatste, Yder Maagd was
als een Lam, Al de Nimpjes leiden stil,
Elken herder kreeg zijn wil.

MINNAARS-KLAGT.

Stem: Hou Voerman van de Hel.

Ontwaekt myn Lief / ontwaekt / Wild uit
uw Venster kyken / Want ik doe hier myn
klagt / In 't naerste van de nagt / Geen Cy-
ger / Leeuw of Beer; Die my kan doen ver-
schycken; Geen hagel wind of weer /
Die my kan doen afkeer.

Maer 'k doe hier myn beklagt / Over u wreede
vrouwe / Die gy ó schoonste Maegd! Van Dag
tot Dag toe draegt / Maer ik Bid u Liefje zoet
Werp myn maer toe een ionkje; En haest uw
schoon Jongvrouw: Of ik versmelt van rouw.

Hoe lang is 't wel geleen / Myn lief teld maer
de weken / Dat ik kwam voor u deur / Met
oogen vol getreur / Door Hagel Sneeuw en Wind
Om u myn Lief te spreken / Maer gy blyft
wreed en hart / En houd myn heel verward.

Ik wens dat ik myn bloed / (Dat zou my niet
verdzieten) / Voor u mogt storten uit / En dat op
staende hoet / En dat gy myn dan maer /
Uw trouwe Dienaer hieten / Uw Slaef of aers
u knegt: Ik dienden u oprecht.

Ik wens te dat myn Hert; Door dwang van
's Hemels Goden: Of dat u wreede Ziel /
Gedwongen wierd tot Min / Of dat u Jeugdig
hart: My eens tot liefde noden; Soo bloog
myn hart en zin / Met u ten Hemel in.

Maer 'k zie wel wreede Maagd / Dat 'k u niet
kan bewegen / Met myn trouwe Minnaers hart
En door een zoet geblep / Soo moet ik treuren
gaen / Tot het einde van myn Leven / Aldien
'k vertrek van hier / En wensch u veel plezier.
Wat hoor ik voor geluid / Wie of my hier komt
we-

wecken? Uit myne zoete slaep / Wie of het
wezen mag / Ik moet op zyn affcheid / Eens
uit myn Venster recken / My dunkt hy myn
verlaet / 't Is of hy heenen gaet.

En trouwe Minnaer staet / En wilt eens we-
der keeren / Die Lief daer gy om tzeurt / Die lag
bael in haer rust / Ik Droomden eenen Droom
Dat myn Jonkheit doet tzeuren; Als ik hem
heen liet gaen / Dus blijft een weinig staen.

Ontfangt van myn den Trouw / Myn Engel
vol van waerden / Die voor zyn zoete Lief;
Syn Luf en Bloed sieid bloed: De Goden uit
den Chyoon: Die roep ik tot getuygen: Dat
ik zal zyn getrouw / Als eenen Man zyn Trouw.

Het Droevig Uit-einde der Liefde van
twee die malkander Beminde.

Vois: Van de blaauwe Vlag.

DE Liefde met een zoet genugt; Baart zo mee-
nig droevig zugt, Gelyk ik u zal verhaalen
Van een Koopmans Zoon verstaet, In de Rotter-
damse Paalen, Die een Dogter minne gaat.

Deze Dogter met 'er spoed, Was een Linne-
Naayster goed, In zyn Vaders huis wild letten
Diende zy voor kost en loon, Waar op hy zyn
zinnen zetten, Op dees eerbaar Maget schoon.

Hy sprak tot haar menigmaal, Met een Min-
nelyke Taal, Schoonste die der leeft op aarde,
'k Kom u bieden aan myn Trouw, Mocht ik
schoonste Bloem vol waarden, U genieten tot
myn Vrouw.

Zy als een eerbare Maagd, Sprak tot myn geen
liefde draagt: Steld op myn doch niet u zinnen
Ik en heb niet als myn eer, Gaat een Eedel
Damen minnen; Want gy zyt een magtig Heer.

De-

Deze Jonker rein van min: Sprak myn over-
schoon Godin, Laten wy te zamen vereenen,
Tot de dood ons leven scheid! Daar is een Ring
met zeven Steenen, Tot een blyk van trouwigheid.

Deze Maagd door min bevaan, Heeft zyn
Trouw genomen aan, Zy omhelsden met haar
beiden! Toen malkander met genugt, En zy swoe-
ren nooit te scheiden, Waar op dat zy raakt bevrugt.

Hy heeft zyn Vader gevraagd; Om te trouwen
met dees Maagt; Vader u niet wild verstooren,
Laat het wezen doch u zin, Want ik heb haar
Trouw gezworen, En gekreegen tot myn min.

De Vader sprak zeer opstinaat, Neen ik dat
niet toe en laat; 'k Zag u liever voor myn oogen,
Met een Strop om uwen keel, Eer ik dit ooit
zal gedoogen, kiest een Ryke tot u deel.

Vader als het wezen kan, Laat het doch geschie-
den dan, Laat ons Trouwen sonzer baten, En
ons schanden doch behoed; Want ik zal haar
nooit verlaten, Zy draagt van myn vlees en bloed.

De Vader niet een looze vond, Sprak gy moet
van hier terstond, Na Moskovien gaan varen;
Nemen u Negotie waar, Als gy thuis komt van
de baren, Zult gy Trouwen met malkaar.

Deze Jonker met bescheid, Heeft dit aan zyn
lief gezeid; Die daarom droefheid ging toonen
Dog hy sprak hebt goede moed, Daar zyn duizend
goude kroonen; En een Brief al met myn bloed.

Zy was daar niet meê te vreê, Sprak lief laat
ik varen meê, Doe gingen zy overleggen,
Haar in 't Schip te bergen dreê; Zonder iemand
het te zeggen, Tot zy diep waren in zee.

't Schip voer uit de Maas zoo voort, Na Mos-
kovien dit aanhoord, Doch de Zeê door storm
en winden, Brocht haar op een klip aldaar, Dat het
Schip in kort verslinden, En zy alin doods gevaar.

't Volk kwam ter naauwer nood, Nog te Land
met Sloep en Bood; dog de Koopmans Zoon
verheeven, Is op Gods genade heen, Op een Plank
in Zee gedreeven, Met dees Maget vol geweent.

Na twee dagen tyd zeer klaar, Wierden zy
het Land gewaar, In moskovi'n wild wecten,
Quaamen in een Bosch te Land, daar zy zog-
ten na wat eeten, 't Geen diende tot bystand.

Als zy zyn in 't Bosch gegaan, Quaamen daar
twee Beeren aan, droefheid zag men hier gebeuren,
Want dees Beeren als verwoed: Gingen dees maagd
verscheuren, dat dees Jonker treuren doet.

Hy schryft daar op staande voet, Een Brief al
met zyn Bloed, met het opschrift daar beneeven,
Waar in dat hy schuld en al, Aan zyn Vader
klaar gaat geven, Van dit droevig ongeval.

Hy neemt daar een kort besluit, Ook te sterven
om zyn Bruid, Trekt de degen van zyn zeiden
Stakke in zyn Jonghert: Waar door hy in korte
tyden, Van de dood verslonden werd.

Een Pelgrim quam daar voorby, Vond dees
Brief nog aan zyn zy, Gingze tot moscou bestellen
En van daar op Rotterdam, Aan zyn Vader die
met quellen, Al dees droeve Tyding vernam.

Deze Koopman dit gelooft: Wierd van zinnen
heel berooft, Dat hy weigerde de gratie, Aan
zyn Zoon tot de Egte Trouw, En heeft hem uit
disperatie; Gaan verhangen aan een Touw.

Hier kan ieder geven agt, Wat delietde heeft
voor kragt; Als twee herten zaam vergaren;
Door de liefde rein van aard, Ouders wilt haat
laten paren; Eer 't weerhouden droefheid baard.

